● În acest număr ● În paginile ● În acest număr pagi 2 4 5 nile ● În acest număr ● În paginile ● În acest număr

ACTUALITATEA

SÎNT TEMPERATURI LA CARE ȘI AZBESTUL CEDEAZĂ. DAR FORMĂLISMUL ?

SPORT

Proletari din toate țările, uniți-vă !

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIII, SERIA II
NR. 5559
6 PAGINI — 25 BANI
MARȚI
4 APRILIE 1967

Prin înfăptuirea Hotărîrii Plenarei C. C. al P. C. R. din 27-28 martie

FIECARE UNITATE AGRICOLĂ DE STAT — UN MODEL DE ORGANIZARE ȘTIINȚIFICĂ A PRODUCȚIEI ȘI A MUNCII

SPECIALIȘTII VOR PUTEA FI COORDONATORI ȘI EXECUTANȚI DIRECȚI AI PROCESULUI DE PRODUCȚIE

Toți lucrătorii gospodăriei agricole de stat Bircea au primit cu deosebit interes Hotărîrea Plenarei C. C. al P.C.R. din 27 — 28 martie. Măsurile preconizate constituie un adevărat program de muncă pentru noi, oferindu-ne largi posibilități pentru obținerea unor rezultate net superioare pe linia sporirii producției. Unitatea noastră este profilată pe creșterea vacilor de lapte (în 1970 numărul lor va ajunge la 5000) și cultura cerealelor.

Deficiențele semnalate de recenta plenară s-au manifestat și la G.A.S. Bircea. Mijloacele materiale nu au fost utilizate cu eficiența scontată. Numărul salariaților neproductivi este mare. Au fost realizate construcții zootehnice foarte costisitoare, cum e cazul a două grajduri în valoare de peste 1 200 000 lei. Toate acestea au influențat în mod negativ și prețul de cost al produselor. Rezultatele pe care le-am obținut nu sînt pe măsura eforturilor făcute, a condițiilor create. Deși în ultimii ani am făcut investiții de peste 4 milioane lei, ceea ce înseamnă, în fond, dezvoltarea bazei tehnice materiale, la sfîrșitul anului 1966 am înregistrat pierderi de aproape 1 milion lei. Deci, am consumat mai mult decît am produs. Asemenea risipă trebuie și poate fi înlăturată complet. Hotărîrea plenarei C.C. al P.C.R. oferă o gamă concretă și complexă de posibilități pentru realizarea acestui scop.

Ing.
M. VARVARICHI
directorul G.A.S. Bircea, regiunea Hunedoara

(Continuare în pag. a V-a)

ECONOMIȘTII TREBUIE SĂ FIE COLABORATORI ACTIVI AI INGINERILOR

Muncitorii, inginerii și tehnicienii gospodăriei agricole de stat Lătești, văd în Hotărîrea recentei plenare a C.C. al P.C.R. approfundarea măsurilor luate de partid încă în anii trecuți privind profilarea și specializarea producției, în scopul transformării G.A.S. în întreprinderi agroalimentare avan-

VASILE VÂRZARU
contabil șef al G.A.S. Lătești, raionul Feteștl

(Continuare în pag. a V-a)

Unde-i primăvara ? *Foto I. CUCU*

PRIMUL TRANSPORT DE MINEREU PRIN TUNELUL TELIUC-GHELAR

DEVA (de la corespondentul nostru)

La 1 aprilie a intrat în funcțiune tunelul electrificat Teliuc-Ghelar în lungime de 6100 metri prin care va fi transportată la uzinele de preparare de la Teliuc întreaga cantitate de minereu de fier extrasă la minele din Ghelar. Construcția tunelului, cel mai mare tunel miner din țară, a început în octombrie 1963. Datorită folosirii unor metode moderne de construcție care au permis realizarea unor viteze de săpare de pînă la 150 de metri pe lună, străpungerea lui a fost terminată după 3 ani de muncă încordată la 30 octombrie 1966, dată după care au urmat betonarea galeriei și montarea liniilor și a firului de cale. Transportul se face cu locomotive electrice și vagonete de mare capacitate, distanța (de 3 ori mai mică decît vechiul drum) fiind străbătută în circa 30 de minute.

Șantierul naval Giurgiu. Montajul cupelor unei drăgi aflate în reparație
Foto : AGERPRES

Cauzele neîndeplinirii indicatorului producției marfă vîndută și încasată în două fabrici de medicamente

Ce realizăm mai întîi : PRODUCȚIA SAU AMBALAJELE ?

Fabricile de medicamente „Fiola" și „Tableta" au îndeplinit planul la producția marfă vîndută și încasată în proporție de 80,7 la sută și respectiv 88,1 la sută în primele două luni din acest an. Nerealizările sînt echivalente pentru „Fiola" cu 2 328 000 lei iar pentru „Tableta" cu 5 707 000 lei. În mod firesc se pune întrebarea : *care sînt cauzele care au determinat această situație ?*

„Cauza principală, ne relata tovarășul TUDOR MĂRGINEANU, directorul Fabricii „Fiola", o constituie aprovizionarea neritmică cu ambalaje de către Întreprinderea poligrafică „Luceafărul". Aceasta face practic imposibilă încasarea facturilor de către fabrica noastră în cadrul aceleiași luni. Parte din producția ce ar trebui considerată finită și deci cu putință de expediat trece de faza de sterilizare și apoi... se blochează. Începe așteptarea ambalajelor, a etichetelor. Trece o zi, trec două sau mai multe, termenul de livrare din planul decadal este depășit. În utima decadă, situația se repetă și nici planul lunar de livrare nu se realizează. Așa s-a întîmplat în primele 2 luni ale anului, așa s-a întîmplat și în luna martie. Deși zilnic, un delegat al fabricii noastre se găsește la sediul întreprinderii „Luceafărul", deși s-au purtat și se poartă discuții, lucrurile nu se schimbă. În „minutele" încheiate săptămînal, inițial se prevede un termen, apoi este iarăși modificat : modificările produc dereglări în întreg procesul de producție".

Afirmațiile tovarășului director sînt întărite cu cifre concrete. Între 3—4 martie „Fiola" trebuia să primească 3 000 cutii manuale — algocalmin (10/2). „Luceafărul" a

GH. GHIDRIGAN

(Continuare în pag. a II-a)

Citiți pag. 3

a ziarului nostru de azi și răspundeți și dv. cu sinceritate la întrebările care au fost puse unui număr de 200 de părinți din orașul Constanța.

SÎNTEȚI UN PĂRINTE ATENT LA EVOLUȚIA COPILULUI DV. ?

CĂTRE TOȚI ORGANIZATORII REUNIUNILOR STUDENȚEȘTI :

Eliza Nicolescu a împlinit azi 23 de ani... Colegii din orchestră îi oferă un buchet de melodii, cet din sală un buchet de flori

EXMATRICULAȚI MONOTONIA !

În numărul din 3 martie al „Scînteii tineretului", sub titlul „Inițiativa și fantezia în umbra comodității", publicam concluziile desprinse în urma participării noastre la reuniunile studențești organizate simbătă 25 februarie în cluburile și facultățile Capitalei. Cu acel prilej, pe baza constatărilor făcute, adresam totodată consiliilor A.S. — în mod direct, comisiilor culturale — din București o seamă de întrebări în legătură cu măsurile ce vor fi luate pentru organizarea unor seri cultural-distractive care să satisfacă exigențele studenților. Singurul răspuns primit pînă acum la redacție este acela semnat de tovarășul Avram Filipaș, șeful comisiei culturale a Consiliului U.A.S. din Centrul Universitar București. Iată, citate, paragrafele sale cele mai semnificative :

„Cercetînd îndeaproape situația de fapt, putem spune fără a greși că, acolo unde există deficiențe de felul celor semnalate în articolul „Scînteii tineretului", ele se datoresc în mare parte dezinteresului acelor membri ai comisiilor culturale din facultăți și institute care nu înțeleg sau nu vor să înțeleagă faptul că fiind aleși de către sutele de studenți li s-a acordat o încredere deosebită.

Avem la îndemînă însemnate condiții materiale, sprijinul organelor de partid, U.T.C., al rectoratelor și decanatelor și cu toate acestea, rezultatele, în ceea ce privește organizarea acțiunilor cultural-distractive de simbătă seara, nu sînt pe măsura acestui ajutor. Simbătă seara găsim porțile închise la unele cluburi studențești, atmosferă neprimitoare acolo unde se organizează totuși dans. Nu, nu este vorba de o necunoaștere a problemelor teoretice de organizare a activității culturale, ci pur și simplu de comoditate, mai bine zis de lipsă a simțului de responsabilitate din partea organizatorilor direcți ai acestor acțiuni. Și să nu uităm că mulți șefi de comisie culturală sînt asistenți universitari.

Una din întrebările puse de „Scînteia tineretului" se referă la modul de organizare a „Zilei facultății". Această problemă se cunoaște bine cel puțin de către șeful comisiei culturale din fiecare institut. Dar, vedeți dumneavoastră, mai rămîne să și punem în practică, să ne străduim să realizăm efectiv cunoștințele ce le avem în acest domeniu. Aici însă ne clocnim de nepăsare, de organizarea de mîntuială (ca să nu se

ION TRONAC
ADRIAN VASILESCU

(Continuare în pag. a V-a)

Cu utilaje de mare productivitate

În minele de lignit din regiunea Crișana au intrat în funcțiune noi utilaje de mare productivitate. Printre acestea sînt noile combine de abataj care au început să lucreze la exploatarea Voivozi și în abatajul 47 din bazinul Sărmășag. Se iau măsuri pentru a se organiza astfel munca în aceste abataje încît să se realizeze o producție de 7 tone pe post, față de 3,2—3,6 tone cît se obțineau pînă acum fără combine.

(Agerpres)

RĂSTĂLMĂCITORUL

CADRAN

L-am dibuit prin colonițele unor publicații pe genialul făcător de vorbe sunătoare, un fel de spiriduș al micuțelor sale rînduri strunite spre a fi otrăvitoare, cu piper, săgeți adresate în pulpana unuia sau altuia, l-am regăsit, narcisist, în coloniță sa semnată... anonim, minunîndu-se în ciobul de oglindă de deșteptăciunea sa. Omulețul e de o naivitate amuzantă uneori, alteori însă prezență veninoasă printre alții. L-am surprins de după colțul unor rubricuțe de alurea pîndind clipa fericită cînd facultățile sale debordînd de fiere se vor descărca ușurătoare. Scrie cineva ceva și — cu gîndul ghicit de a nu fi răstălmăcit — pierzînd astfel și timp și spațiu pentru a sublinia cu două rînduri o frază cu un gînd generos, dar omulețul pasămite, nu vede, n-aude. Țop, țop ieșe anonim din colțul hibernării sale, aparente, înlătură sublinierile, mai taie pe ici pe colo și cînd gîndul devine într-adevăr schilod, după o trudnică demolare, spiritul rău al omulețului intră în febra creației. Subiectul devine gras, el fecund și genial

V. ARACHELIAN

(Continuare în pag. a II-a)

Noi modele de îmbrăcăminte pentru școlari

GALAȚI (de la corespondentul nostru)

La Fabrica de confecții din Focșani au fost introduse în fabricație noi modele de îmbrăcăminte pentru copii și adolescenți. Este vorba în primul rînd de confecțiile pentru școlarii din clasele V—VIII, care, în comparație cu vechile modele, au un preț de cost redus. Calitatea textilelor, coloritul și în special croiala confecțiilor le acordă o pronunțată notă de eleganță.

BRIGADA „SCÎNTEII TINERETULUI" TRANSMITE DIN

HUNEDOARA

„TRĂIM ÎN MIEZUL UNUI EV APRINS"

Secretarul comitetului U.T.C. al Oțelăriei S.M. nr. 2. Cunoscut și stimat în tot combinatul. În munca de organizație, ca și în fața cuptorului, unde strunește clocotul șarjelor, el se afirmă ca un om care „arde"..Și am cunoscut, în Hunedoara, mulți tineri asemenea oțelarului Ion Cristea.

Foto : ION CUCU

SÎNT TEMPERATURI LA CARE ȘI AZBESTUL CEDEAZĂ. DAR FORMALISMUL ?

Am prezentat, în prima parte a reportajului, publicat în ziarul de duminică, cîteva din nenumăratele fapte care definesc Hunedoara ca un uriaș creuzet uman în interiorul căruia, în bătălia pentru oțel, oamenii inși cunosc continuu prefaceri, în care cele mai diverse caractere ajung, prin topire și retopire, la sclipirile metalului celui mai pur. E legea Hunedoarei, a temperaturilor sale înalte.

E cît se poate de firesc, de normal, ca în acest creuzet, unde lucrează și cîteva mii de tineri, activitatea organizațiilor U.T.C. să se numere printre cei mai dinamici și eficienți reactivi. Este ceea ce se întîmplă, în general, în mai toate secțiile marelui combinat. Am întîlnit însă și situații care fac ca „puterea de reacție", ca forța reactivului să slăbească. Despre aceasta vom vorbi în partea a doua a reportajului.

Celor trei activiști ai comitetului orășenesc, care coordonează activitatea organizațiilor U.T.C. din C.S.H., nici nu le venea pînă să creadă că sînt posibile și astfel de întrebări: „Să vă dăm nume ?... Concrete ? ! „Să știm noi ce fac toți tinerii Hunedoarei ?" Șocul deveni treptat zîmbetul cu semnificațiile aparte al omului care ar vrea să spună: „Glumiți, nu-i așa ?..."

Repetînd a treia oară că am dori să aflăm de la dînșii ce știu despre cei mai buni tineri, despre cei care se disting prin fapte deosebite în muncă, sau despre cei care se află la celălalt pol al temperaturii focului, reușim pînă la urmă să ne facem, cît de cît, înțeleși. Cei trei activiști (Munteanu Nicolae, Pițur Mihai, Prejban Ion — enumerați în ordinea funcțiilor pe care le îndeplinesc în comitetul U.T.C.) ne-au răspuns deodată:

— Da, firește, fruntași avem mulți.

— Știm. Numiți-ne cîțiva, ne pregătim noi, în sfîrșit, să notăm.

Se vede treaba că ne-am prins. Cele trei voci se contopiră din nou:

— Știți, în secție se știe precis. Acolo... dacă doriți să...

Doream cu tot dinadinsul să aflăm chiar de la cei cărora ne adresam. Vizita pe care o și făcusem prin secții restabilise vechi prietenii, actualizase cunoștințele noastre și le îmbogățise cu numele și faptele a numeroși tineri. Voiam însă să ne dăm seama și verificăm măsura în care faptele de muncă și viață din secții sînt cunoscute și ale amplitudinea ecoului pe care ele îl au la comitetul U.T.C. În fond, acesta este și el un „stat major" al luptei cu focul. Insistența noastră avea, așadar, justificare.

— Păi, bine, așa vreți dumneavoastră, să vă documentați ?... La sediu ? Nu credeți c-ar trebui să mergeți în secții, acolo unde lucrează tinerii ?

Cu toată „lecția" primită n-am renunțat, nici a doua zi. Am lăsat tovarășilor activiști (de data asta numai doi, unul, Pițur Mihai, fiind gripat) putința de a-și consulta carnetele de însemnări. Nici acest lucru nu s-a dovedit de prea mare folos. Afară de cîțiva secretari de comitete cu care lucrează direct, sau de cîțiva secretari de organizații de bază (...al căror nume ne scapă") nici tovarășul Munteanu, nici tovarășul Prejban nu ne-au putut vorbi despre tinerii cu care organizațiile U.T.C. din combinat se mîndresc, nici despre cei cărora organizațiile U.T.C. le rămîn deseori, datoare (vezi Dron, Paraschiv și alții). Mirați, ne-am întrebat cu ce s-or fi ocupînd activiștii comitetului U.T.C.? Cu cine muncesc ei, dacă nu cu tinerii ?

Să le cercetăm împreună tabloul exact al preocupărilor din ultimele zile.

Prejban Ion:

LUNI: am terminat centralizarea cotizațiilor din cele 154 de organizații și am fost la primirea în U.T.C. a unui tînăr de la sect. III C.F.U. (căi ferate uzinale).

MARȚI: am făcut mobilizarea membrilor biroului.

MIERCURI: la comitetul orășenesc.

JOI: am centralizat graficul adunărilor generale pe luna martie. I-am dat la bătut la mașină. M-am ocupat de îmbunătățirea planurilor de activitate. Am stabilit dacă au fost dezbătute în toate organizațiile sarcinile Plenarei C.C. al U.T.C. din 16 ianuarie a.c. și recomandările Biroului C.C. al U.T.C. privind îmbunătățirea muncii politico-ideologice.

— Cum ați procedat ?

— Am dat telefoane, am verificat procesele verbale. Apoi am întocmit graficul cu ședințe de comitet, de analiză. Am făcut o situație a posibilităților de primire în U.T.C. pe luna martie. M-am interesat dacă tinerii au fost pregătiți.

— Unde ?La cine ?

— La secretari; i-am chemat la telefon.

VINERI, SÎMBĂTĂ, DUMINICĂ: sarcini în afara combinatului.

În săptămîna următoare:

LUNI: am întocmit un plan de activitate, cu probleme de care trebuie să mă ocup în această săptămînă. Am stabilit apoi dacă se țin precis adunările din prima decadă a lunii. Am întrebat la telefon secretarii organizațiilor de bază și de comitete dacă au verificat materialele respective, informările, referatele.

MARȚI: am ajutat pe tov. Munteanu la întocmirea informării pentru ședința de birou; am pus la punct mobilizarea membrilor comitetului pentru plenară.

MIERCURI: am stabilit graficul cu organizațiile de bază pentru munca patriotică la stadion. Am luat legătura cu birourile organizațiilor de bază subordonate și le-am atras atenția să aducă planurile de muncă. În rest, probleme mărunte.

Programul celuilalt activist, al secretarului comitetului, Munteanu Nicolae, notat punct cu punct în carnetele noastre, nu-l mai transcriem. Este în general, asemănător.

Ne permitem însă cîteva întrebări suplimentare. Prima, referitoare la problema calificării. S-a întocmit o informare, după cîte am văzut, destul de sumară. Au participat cei doi autori la vreun curs de calificare sau de ridicarea calificării ?

Munteanu: Am avut intenția, dar am fost ocupat.

Prejban: N-am fost, de ce să vă mint. Unele s-au deschis luna trecută.

— Dar pe la club, pe la blocurile unde locuiesc tinerii ați trecut ?

— În ultima vreme, nu !

Inutil să transcriem în continuare discuția. N-am face decît să sporim numărul argumentelor pentru o concluzie ce se impune violent de supărător, și din simplul studiu al preocupărilor celor doi activiști: distanța mare care-i separă de tineri, absența din mijlocul lor, de la activitățile și preocupările lor. În 8 zile, cei doi activiști n-au avut un singur moment în care să fi intrat în contact direct, nemijlocit, chiar și pentru o simplă discuție, cu vreun tînăr din combinat.

Activitatea celor trei activiști n-a depășit și, din cele constatate, nu depășește, în general, cadrul celor patru pereți ai sediului U.T.C. Aici își desfășoară aproape întreaga muncă, întocmind statistici, informări, situații, grafice; tot de aici se verifică dacă se țin adunările, dacă sînt pregătite materialele, dacă sînt frecventate cursurile de ridicarea calificării. Ecoul, care răzbate aici din secții, pe care-l percep cei trei activiști, e voalat și desfigurat în cifre, în cifre care parvin pe firele strîmte ale telefoanelor, sau aduse de secretarii comitetelor U.T.C. pe secții, chemați la sediu. (Referitor la această practică, se cuvine evidențiat și un alt aspect. Secretarul comitetului U.T.C. dintr-o secție, întîlnit la sediul U.T.C., ne spunea că pentru a treia oară în ziua aceea e chemat la sediu să dea niște cifre).

Contrariați, pur și simplu, de faptul că cei care sînt puși să conducă organizația U.T.C. din C.S.H. nu cunosc temeinic viața tinerilor din combinat, că imaginile pe care ți le pot oferi despre gîndurile și preocupările acestora sînt atît de sărace, am făcut, în zilele petrecute aici, o ridicare topografică a traseelor pe care cei trei activiști le-au parcurs în combinat. Concluzia este edificatoare. Invariabil, traseul a avut, la un capăt sediul U.T.C., la celălalt, poarta combinatului. Cu o singură excepție, datorată nouă (l-am luat cu mașina de tov. Pițur pînă la furnalul nr. 8), nici unul din cei trei activiști nu s-a abătut cîtuși de puțin de la acest drum: poarta nr. 1 — sediu și, iar, poarta nr. 1.

E de la sine înțeles că o apreciere exactă a stilului de muncă, indiferent că e vorba de un organ sau de un cadru de conducere în organizație, presupune o analiză complexă, multilaterală, luarea în considerație și a planurilor, statisticilor, a tuturor informărilor și rapoartelor. Dar cunoașterea tinerilor, cunoașterea temeinică și profundă a faptelor lor de muncă și viață, constituie nu numai un element esențial al stilului de muncă, al unui comitet sau al unui activist, ci însuși factorul hotărîtor al succesului în munca de organizație. Nota pe care o putem da în această privință celor trei activiști U.T.C. de la C.S.H. este în fond o notă a stilului lor de muncă. Precum s-a văzut — o notă cu totul nesatisfăcătoare.

P.S. Asistînd la o parte din discuția pe care am avut-o cu cei trei activiști U.T.C. de la C.S.H., constatînd ca și noi cît de puțin cunosc aceștia munca și viața celor cîtorva mii de tineri din combinat, avînd probahil în vedere și alte lucruri pe care noi nu le-am abordat, tovarășul ANGHEL RĂDULESCU, primul secretar al Comitetului regional Hunedoara al U.T.C., ne-a îndemnat:

— Criticați-i serios, tovarăși; au lipsuri de te sperii. Și nici nu lupta să și le înlăture.

De acord. Nu credeți, însă, tovarășe prim-secretar, că această critică pe care o adresăm comitetului U.T.C. de la combinatul siderurgic privește în mod direct și comitetul regional ?

C. PRIESCU
I. CHIRIAC
N. ARSENIE

ÎNTÎLNIRI CU SCRIITORI

GALAȚI (de la corespondentul nostru). — Răspunzînd dorinței unui însemnat număr de iubitori ai poeziei, Comitetul regional Galați al U.T.C. a invitat în regiune pe scriitorii Tiberiu Utan, Cezar Baltag și Eugen Simion. Aula Institutului pedagogic din Galați a găzduit astfel o interesantă întîlnire la care au participat peste 600 de studenți. După prezentările de rigoare, scriitorii au citit din lucrările lor recente, precum și pe acelea mai mult îndrăgite de cititori. Mai mulți studenți s-au interesat îndeaproape despre ce anume lucrări mai au scriitorii pe „șantierele de lucru" și și-au spus părerea în legătură cu ceea ce doresc să citească în viitor.

O întîlnire asemănătoare a avut loc și în orașul Brăila, la care au luat parte peste 300 de tineri muncitori și elevi. Cu această ocazie mai mulți membri ai cercurilor literare din oraș au citit cele mai îndrăgite poezii.

DUPĂ 100 DE ANI

CLUJ (de la corespondentul nostru). — Acum 100 de ani, ornitologul Otto Herman a efectuat, timp de trei luni, în preajma comunei Geaca, din raionul Gherla, observații asupra păsărilor. În apropierea acestei comune trece o centură de migrație. Cercetătorul a observat păsările care migrează, măsurînd înălțimea de zbor, viteza, capacitatea lor de orientare, temperatura aerului și a locurilor din această zonă etc.

Tînărul cercetător clujean Alexandru Filipașcu de la Filiala din Cluj a Academiei a avut interesanta idee de a repeta studiul ornitologului Otto Herman după 100 de ani. În prezent, Alexandru Filipașcu a început, în același loc, observațiile. Firește posibilitățile sale de investigație științifică sînt altele. Pornind de la observațiile, măsurătorile și concluziile lui Otto Herman, tînărul cercetător clujean va determina schimbările petrecute în viața păsărilor.

Echipa de dansuri a fabricii de hîrtie și celuloză „Reconstrucția" din Piatra Neamț în timpul unei repetiții

Foto: AGERPRES

ȘI A RĂMAS... METODA

FOILETON

În numai două luni de la angajarea în fabrică, Vasile Samoilă a ajuns un om arhicunoscut. În orice secție te-ai fi dus nu auzeai vorbindu-se decît despre el. De unde i se trăgea celebritatea ?

Nu, nu a inventat nici un termos cu două dopuri și nici un briceag cu 6 limbi (aceste obiecte se produc la fabrica unde lucrează Vasile). Lucrurile au fost mult mai simple. După angajare, a venit două zile, apoi a lipsit una. Șeful secției șuruburi cu trei începuturi (acici muncește Vasile) i-a zis șefului de schimb să-i spună lui Vasile să se ducă unde o vrea, că el nu are nevoie de indisciplinați.

— E prima oară, tovarășe inginer, e tînăr, să încercăm să-l ajutăm — a zis șeful de schimb.

— Atunci educă-l tu — i-a zis inginerul.

Nea Mitriță, șeful de schimb, nici nu a mai așteptat pînă a doua zi și a dat fuga la Vasile acasă. Acesta, cu toate că era ora 11... trecute, dormea ca un copilaș, legănat de vise.

Nea Mitriță a discutat „tare" cu el și a rămas înțeles că din acea zi să nu mai lipsească.

Și a venit Vasile o zi, două, trei, ce să mai lungim vorba, aproape o săptămînă. Între timp a rupt trei cuțite de strung, a înjurat un muncitor mai în vîrstă, s-a certat cu Nea Mitriță, ba chiar și inginerului i-a zis vreo cîteva. Acesta din urmă l-a luat pe Vasile de mînă și i-a zis: „Du-te băiete unde-i vedea cu ochii, că eu nu vreau să mai aud de tine. Și Vasile s-a dus... la tovarășul Marin, care tovarăș Marin l-a luat de mînă și a mers cu el la director.

— Ne ocupăm noi de educația tinerilor, tovarășe director ? Ne ocupăm ! Atunci de ce se trece peste noi ? Cuvîntul nostru nu mai are nici o valoare ? Lăsați să stau și eu de vorbă cu el.

Cum directorul nu putea să-l refuze pe tovarășul Marin, a acceptat propunerea. Tovarășul Marin nu numai că a discutat cu el, dar l-a sfătuit și chiar l-a ajutat să monteze la ceasul deșteptator niște sonerii electrice. În clipa cînd limba mare ajungea la 12 și cea mică la 6, cîteva sonerii zbîrniiau de te sculau și din morți. Dar după patru zile, Vasile iar a lipsit două. Tovarășul Marin s-a învoit 6 ore, a luat mașina directorului și fuga la Vasile. Dormea băiatul.

— De ce lipsești, măi frate ? — a zis tovarășul Marin.

— E întrerupt curentul pe strada mea de două zile și soneriile...

— Am să te pun în discuția colectivului !

Și l-a pus. După aceea, Vasile nu a mai venit o săptămînă.

Inginerul era foc și pară, directorul la fel, numai tovarășul Marin era calm: „Lăsați, tovarăși, că mai avem noi metode destule. Am să-l dau în grija unui strungar bun, mai în vîrstă".

— Ce crezi, tovarășe Marin, că noi o să transformăm fabrica în creșă ?

— Dumneavoastră vă pricepeți la munca de educație ? Am aranjat cu Vlad de la control să treacă în fiecare dimineață pe la Vasile, să-l trezească și să-l aducă la fabrică. Îi este lui cam peste mînă, dar e băiat bun.

— Vlad e controlor, măi omule, nu doică.

Pînă la urmă a rămas ca tovarășul Marin să mai caute prin metodele lui de educație și să-l facă „Om" pe Vasile.

Dar, după o săptămînă, altă tărăsenie. Needucatul de Vasile Samoilă a refutat piese în greutate de 1 000 kg. Tocmai atunci avea loc și ședința de secție pentru stabilirea primelor de producție.

Tovarășul Marin susținea ca și Vasile să capete primă (era și aceasta o metodă educativă ?), dar n-a ținut. Cum o să ia primă unul care refutase piese cîntărind 1 000 kilograme?

Dar tot s-a ivit un prilej: a fost predată I.C.M.-ului cantitatea de 10 000 kg fier vechi; I.C.M. a alocat fabricii o sumă oarecare, pentru stimularea celor care au contribuit la strîngerea acestei cantități de metal.

Discuția a fost pe-a dreptul furtunoasă, însă tovarășul Marin nu s-a lăsat bătut. Vasile nu a luat primă de producție ca a lipsit nemotivat, că a lucrat prost, dar de ce să nu ia primă de I.C.M.? Din cele 10 000 kg, 1 000 erau „realizate" de el. Deci, cine să primească o zecime din prima I.C.M.-ului ? Vasile !.

Metoda a dat rezultate. După ce și-a încasat banii, Vasile Samoilă a pus cererea pentru demisie pe masa inginerului și s-a dus, urmărit de cuvintele șefului de secție: „Du-te învîrtindu-te !".

— Ce-i cu Vasile ? a întrebat tovarășul Marin pe șeful secției.

— S-a dus ! Bine că am scăpat de o așa podoabă. Ăsta mai rău ne încurca...

— Tii, și eu care descoperisem o nouă metodă de a-l face băiat bun.

— Care ?

— Vorbisem la sindicat să-i dea un bilet la odihnă la Sinaia și, precis că acolo, în mijlocul munților, la vilă, avea timp să reflecteze la toate lipsurile lui.

GH. NEAGU

Ce realizăm mai întîi: producția sau ambalajele?

(Urmare din pag. I)

livrat doar două treimi din numărul total. Între 16—17 ale aceleiași luni (martie) trebuia să livreze o cantitate de 26 000 cutii pentru „Miofilin" (5/10), dar n-a livrat pînă pe data de 16 decît 1870. Cea mai mare cantitate de cutii a sosit după 20 martie, ceea ce a dereglat planul de livrare și pe această lună. Între 8—10 martie trebuiau livrate 2400 cutii pentru ambalarea vitaminei B_6 (5/6) și „Luceafărul" a livrat doar 1600.

Sînt doar cîteva exemplificări. Am putea continua, și lista ar fi destul de mare. *Ce reflectă această situație ?* O încălcare flagrantă a disciplinei contractuale, care aduce permanent greutăți întreprinderii „Fiola" în realizarea celui mai important indicator de plan — producția marfă vîndută și încasată.

Este aceasta o practică a întreprinderii poligrafice „Luceafărul"? S-ar părea că da. Cum altfel se explică faptul că primele cuvinte de răspuns la întrebarea noastră, referitoare la cauzele care au dus la nerealizarea aceluiași indicator, pun în discuție aceeași problemă și la Fabrica „Tableta". Contabilul șef al fabricii, tovarășul ȘTEFAN MIHALACHE, a ținut să ne informeze că relațiile de colaborare dintre cele două întreprinderi au constituit o problemă chiar din anul trecut. Pentru reglementarea acestei situații, la 1 decembrie 1966, Direcția Generală a Medicamentelor și Trustul Poligrafic au stabilit de comun acord un plan de măsuri menite să asigure o aprovizionare normală cu ambalaje și etichete. O dată cu începutul anului însă măsurile în loc să fie aplicate, au rămas pe hîrtie. Urmarea ? După prima lună se primise doar 10 la sută din totalul ambalajelor contractate, procent pe care furnizorii l-au reeditat și în luna februarie. În locul unor măsuri energice care să pună capăt cauzelor neritmicității în aprovizionarea cu ambalaje se încheie iarăși o „minută" din care redăm textual:

„Întreprinderea poligrafică „Luceafărul" se obligă a realiza, pînă la data de 25 martie 1967, întreaga producție de ambalaje și etichete cerute de Fabrica de medicamente „Tableta", la termenele solicitate, cu excepția cutiilor „Carbocif" care vor fi livrate pînă la 30 martie".

— Cum a fost respectată această prevedere ?

— Nu a fost respectat nici acest termen — arată tovarășul contabil șef.

Întreprinderea Luceafărul se joacă după cum se vede de-a disciplina contractuală. Azi stabilește un termen pe care mîine nu-l respectă. În acest timp, fabricile beneficiare își pun întrebarea: de ce trebuie să se prencupe mai întîi — de realizarea producției sau a ambalajelor ?

„Enigma" se dezvăluie în urma convorbirilor avute la Direcția generală a Medicamentelor din Ministerul Industriei Chimice și la Întreprinderea „Luceafărul". Îl întrebăm pe tovarășul GHEORGHE DUMITRESCU, șeful biroului plan economic: „asigurați la timp materia primă pentru confecționarea ambalajelor ?" Răspunsul vine prompt: da ! Nu aceasta este însă și părerea inginerului șef al întreprinderii poligrafice — tovarășul LEONIDA PLEȘOIANU. Datele prezentate îl dau dreptate și schimbă radical aspectul problemei analizate. Pe 23 ianuarie, de pildă, întreprinderile furnizoare, care au contracte cu Direcția generală, trebuiau să livreze 46 tone de hîrtie și 240 de tone de carton. Dar, la data stabilită, au intrat pe poartă doar 16 tone de hîrtie și 100 tone de carton. În celelalte luni situația se repetă.

Iată deci fața reală a lucrurilor. Direcția Generală a Medicamentelor întîrzie livrarea hîrtiei și a cartonului Întreprinderii poligrafice „Luceafărul". Aceasta, la rîndul ei, neavînd materie primă asigurată, întîrzie livrarea ambalajelor fabricilor „Fiola" și „Tableta" și se ajunge la acest paradox: nerealizarea indicatorului producție marfă vîndută și încasată din cauza ambalajelor.

Paradoxul nu poate fi dezlegat decît de cei care-l creează. Direcția Generală a Medicamentelor aparține de Ministerul Industriei Chimice. Fabricile de hîrtie aparțin aceluiași minister. Cine dacă nu Ministerul Industriei Chimice trebuie să intervină și să asigure o producție normală, ritmică, în toate unitățile din subordine ? Altfel, consecințele se răsfrîng asupra fiecărei unități în parte și asupra activității economice a ministerului pe ansamblu.

Răstălmăcitorul

(Urmare din pag. I)

în micimea sa. Piesele demontate așa cum numai el știe, se realcătuiesc cu sos de spirit periferic imaginînd cu totul și cu totul altceva. Și începe bătaia. Bătaia de joc. Victimă pentru cîteva rînduri devine omul serios, devotat cu seriozitate muncii sale. Și pe ici, pe colo, apar aceste sclipitoare tinichele de cugetări răstălmăcitoare. Omulețul jubilează în anonimatul său, omulețul sare într-un picior, omulețul e fericit pînă la următoarea notiță veninoasă.

Oameni buni, oameni serioși, fie-vă milă de omulețul de după colț ! De la un timp omulețul vegetează. Poezia nu știu cui nu-i mai tihnește. A trecut la confesiunile literare ale aceluia. Dar spiritul său e sleit, glama sa răutăcioasă nu mai are colți veninoși, prezența sa trece în tăcere totală. Oameni buni, oameni serioși, fie-vă milă de omulețul pasager prin anonimatul său în anonimatul țărinii nestîlnoare de geniul său rău și micuț de cîteva rînduri !

CÎT TIMP ACORDAȚI COPIILOR DV.?

Relația părinte – copil presupune, în perioada pregătirii pentru viață a acestuia din urmă, o aplecare deosebită din partea celor ce i-au dat viață spre problemele cele mai diverse ale personalității lui. Un copil este o lume în germene, un univers la a cărui formare sînt necesare cuvîntul cald al mamei și sărutarea bărbătească a tatălui, dar și privirea atentă sub care se pot deprinde obiceiuri esențiale de viață – dragostea de muncă, spiritul de ordine etc. etc., precum și principii care vor dura cît omul – idealul de cinste, de corectitudine, respectul pentru semenii săi și adînca dragoste pentru pămîntul pe care trăiește. Dar această „lume nouă" – copilul care crește lîngă tine, cere, ca să crească așa cum dorim, nu numai bune intenții, ci și un anume efort părintesc consumat cu pricepere și, mai ales, constant, fără să lase nimic pierdut din vedere. Depun toți părinții acest efort? Să vedem ce ne spune o anchetă.

ANCHETA NOASTRĂ

200 de foi albe așteaptă răspuns la aceleași întrebări. Vor răspunde la fel? Părinții își cunosc oare copiii în diferitele lor manifestări? La acest dialog participanților nu li s-a cerut decît sinceritate. Să vi-i prezentăm. Părinți ai celor 100 de copii, 100 mame și 100 tați ai celor 100 de elevi de la Școala de muzică, de arte plastice, Școala generală 24 și liceele nr. 1 și nr. 2. Toți din orașul Constanța.

VĂ CUNOAȘTEȚI BINE COPILUL ?

	Mama	Tata
f. bine :	[illegible]	12%
da	80%	78%
nu, în totalitate :	2%	8%
nu :	—	2%

La această întrebare după cum vedeți părinții încrezători în ei și în copiii lor au declarat în proporție de peste 80% că știu aproape totul în legătură cu pasiunile și aspirațiile acestora.

Confruntînd în continuare răspunsurile date de copii cît și de fiecare părinte în parte s-a dovedit că există carente de cunoaștere, mai ales în domenii care doar aparent par lipsite de semnificație.

Dacă la întrebarea :

CÎND AȚI CONTROLAT ULTIMA OARĂ CAIETUL DE NOTE ?

	Mama	Tata
între 2—7 zile :		
2 săptămîni :	13%	18%
una lună :	3%	7%
de la sfîrșitul trimestrului :	1%	9%

răspunsurile au fost cele normale, nu același lucru s-a petrecut la întrebarea următoare :

CUNOAȘTEȚI TITLUL ULTIMULUI FILM VIZIONAT SINGUR DE COPILUL DV. ?

	Mama	Tata
da :	29%	21%
nu :	71%	89%

Puțini părinți cunosc titlul filmelor ce le vizionează copiii lor și acest fapt se datorează — după relatările copiilor — temerii pe care acestia o au de-a mărturisi părinților filmul pe care ar dori să-l vadă.

De exemplu : eleva N. A., de 18 ani, ne-a spus că părinții îi interzic să vadă filme „de dragoste", filme pe care ea le consideră interesante deoarece „i se pare" că și ea s-a îndrăgostit de un coleg.

Răspunsul mamei la întrebarea : „v-a mărturisit fiica dv. dacă are un prieten ?" este edificator : „Acum are alte lucruri mai importante de făcut. Îi interzic astfel de ginduri".

Iată de ce N. A. se ferește de părinții ei și poate tocmai această situație „tabu" creată de aceștia incită imaginația fetei lor, dînd posibilitatea s-o facă să dorească ceea ce i se pare extraordinar. Dar nu tot acest lucru explică și palma primită de curînd de la mama ei „pentru că este foarte neatentă de la o vreme și a luat două note slabe" ?

CUNOAȘTEȚI TITLURILE ULTIMELOR CĂRȚI CITITE DE COPILUL DV. ?

	Mama	Tata
da :	32%	39%
nu :	68%	61%

Există o concepție, care în ultimul timp vehiculează cu multă ușurință printre părinți : „Să citească orice, doar editurile tipăresc cărțile". Adevărat. Dar editurile tipăresc cărți pentru diferite vîrste, pentru diferite scopuri. Așa cum unui copil de 10 ani nu-i dai voie să conducă o mașină, fiindcă ar fi periculos și pentru el și pentru cei din jur, tot așa unui copil nu-i poți încredința o carte care conține judecăți valabile pentru un om cu experiență de viață, sau intelectuală O carte cu un pronunțat caracter erotic, scrisă într-o epocă oarecare (de ex. „Decameronul" lui Bocaccio) valoroasă ca opus literar, nu va fi pentru un copil de 12 ani, lipsit de experiența vieții și de discernămînt, decît o carte care-i va excita imaginația.

Datoria în paralel a educatorului și a părintelui este de a îndruma și controla lectura particulară a copilului ca acesta să ia conștiință nu numai de valorile literaturii naționale și universale, dar fiecare carte citită să-l facă să cunoască treptat diferite valori etice, morale, fiziologice, într-un cuvînt viața sub toate aspectele ei.

CUNOAȘTEȚI PASIUNILE COPILULUI DV. ?

	Mama	Tata
cunosc :	52%	34%
cu aproximație :	29%	38%
nu cunosc :	19%	26%

Părinții elevei V. E. din clasa a IX-a G., Liceul nr. 1 în vîrstă de 15 ani și 11 luni — cum ține să ne precizeze în răspunsul ei — își cunosc îndeaproape copilul. Pasiunea ei pentru colecționarea de cărți poștale este urmărită de părinți care o îndrumează în fiecare duminică, discutînd pe marginea acestei pasiuni despre geografia și istoria patriei și a altor țări, stimulînd-o spre noi cunoștințe în studierea limbilor străine, necesare corespondenței pentru schimb.

De altfel, cu foarte puține lacune răspunsurile au coincis între ele și nu întîmplător V. E. este o elevă bună și la școală și în familie. În aceeași clasă, la același liceu, alt exemplu.

Elevului V. N. îi place foarte mult pescuitul. Iată însă ce cred părinții că-l pasionează : Tată-l : gospodăria (?) iar mama : plimbările. Oare mama lui știe unde-și finalizează copilul plimbările ? Poate pe malul mării ori la vre-un coleg care are acvarium, sau citind cărți de ihtiologie ? Poate ! În realitate părinții îl cunosc foarte puțin pe copilul lor și nu întîmplător nu și-au sărutat copilul decît... la ieșirea din spital (mama) ; cînd avea 7 ani (tata). Nu i-au sărbătorit niciodată aniversarea, nu i-au dăruit jucării, nu i-au făcut pom de iarnă și mai ales răspund la întrebarea „cum vă petreceți timpul liber împreună cu copilul dv. ?" printr-o simplă linie în foaia de răspuns, subliniind prin aceasta totala dezinteresare față de viața intimă a copilului lor.

Concluzia : V. N. este zburdalnic la școală, vesel, plin de inventivitate, iar acasă este de cele mai multe ori timorat, închis în el, „un motălău", cum îi reproșează tatăl.

CUNOAȘTEȚI NUMELE CELUI MAI BUN PRIETEN AL COPILULUI DV. ?

	Mama	Tata
nu :	68%	61%
da :	32%	39%

CUNOAȘTEȚI NUMELE COLEGULUI DE BANCĂ AL COPILULUI DV. ?

	Mama	Tata
da :	21%	19%
nu :	79%	81%

S-ar părea că aceste întrebări nu sînt esențiale. „La vîrsta lor nu știu ce este o prietenie adevărată" (M. N., cons. juridic). „Nu ne au pe noi, părinții, prieteni ?" (C. F., planificator). „Ce le trebuiesc prieteni ?" (V. S., lăcătuș-monteur). Sînt cîteva din răspunsurile pe care le-am primit în afara numărului mare de „nu cunosc". Iată ce ne spune în acest sens tov. lt. major Nae Gh. de la Miliția oraș Constanța : „În cele mai multe cazuri infractorii minori au făcut fapte reprobabile sub influența prietenilor. Dacă părinții ar căuta să afle totdeauna cine este prietenul copilului lor, multe necazuri ar fi evitate. Proverbul spune cu atîta înțelepciune: „Spune-mi cu cine te-nsoțești, ca să-ți spun cine ești". Acest lucru nu trebuie niciodată uitat.

CÎT TIMP DĂRUIȚI DUMINICA, ÎN EXCLUSIVITATE, COPILULUI DV. ?

	Mama	Tata
dimineața :	3%	29%
3—4 ore d. a. :	34%	14%
toată d. a. :	59%	48%
toată ziua :	1%	—
nici o oră :	3%	9%

Și cum vă petreceți acest timp ?

	Mama	Tata
privim la televizor :	68%	62%
discutăm :	19%	11%
plimbări, vizite, spectacole :	8%	9%
nici un răspuns :	15%	18%

Dacă în genere mamele, mai ales cele care sînt în cîmpul muncii, acordă un timp mai redus copiilor, duminica este totuși ziua care reunește întreaga familie. Cu rare excepții, orice părinte dăruiește copilului cîteva ore. Se pare că acest lucru este foarte important dacă ținem cont de răspunsul la imediata întrebare : **ce faceți cu acest timp pe care-l dăruiți copilului ?**

În general, părinții socotesc că simpla lor prezență ar rezolva totul. Și dacă apelează și la... televizor nimic nu ar mai fi de adăugat. Nu contestă nimeni că radioul, televiziunea, spectacolele în general sînt ajutoare prețioase în munca de culturalizare inclusiv a copiilor. Dar trebuie să existe — în fiecare zi) sau cel puțin duminica un moment (chiar cîteva ore) cînd barierele dintre părinți și copii se estompează într-un tot numit „noi". Televizorul nu poate suplini în nici un caz pe vreunul dintre părinți. El se adresează tuturor și copiii noștri au nevoie în primul rînd de noi.

CUNOAȘTEȚI MICILE SECRETE ALE COPILULUI DV. ?

	Mama	Tata
da — pentru fete :	68%	11%
da — pentru băieți :	52%	61%

Se pare că această latură intimă a vieții copiilor este din ce în ce mai abordată de părinți, care se pleacă cu grijă, cu tact și cu perseverență, spre cunoașterea amănuntelor vieții intime, afective ale copiilor. Un părinte (S.G.) ne mărturisește : „De-abia aștept momentul cînd fiul meu îmi va destăinui primul lui secret".

Alții răspund cu mîndrie în concordanță cu răspunsurile copiilor lor : „N-au secrete față de noi". Am înregistrat însă și răspunsuri ca acestea : „Dacă e secret, să și-l păstreze" (V. O., croitor) sau „Dacă nu-mi spune, este o faptă rea și mai bine să nu-l știu" (C. L. merceolog). Oare să fie mai bine să nu fiți preveniți ?

V-A MĂRTURISIT COPILUL DV. DACĂ IUBEȘTE PE CINEVA ?

La părinții a 46 de copii între 15—18 ani răspunsurile au fost :

	Mama	Tata
știu direct :	23	10
bănuiesc :	4	6
le-a spus :	—	7
celălalt părinte, nu :	19	23

De menționat este jena cu care părinții evită acest răspuns. Din chestionare reiese că băiatul sau fata recunosc de-a fi mărturisit unuia din părinți acest nou și gingaș sentiment apărut în viața lor de adolescenți. Dar în 6 cazuri din 10 părintele neagă — în chestionare — această mărturisire ca și cum ar trebui ascuns. De ce ? S-ar putea ca această jenă să se transmită și copilului care sesizînd aceasta să se ferească în continuare de a se mai mărturisi. Acolo unde mama sau tatăl sînt buni prieteni cu copiii lor, această mărturisire, uneori chiar provocată de aceștia, creează un climat sănătos de discuții utile pe marginea unor noi noțiuni de educație și totodată de încredere. Părintelui i se va adăuga un nou ascendent asupra copilului, acela de prieten, ascendent tot atît de valoros ca și cel al iubirii filiale și poate mai eficace raportat la vîrsta adolescentului care are nevoie deopotrivă de dragoste dar și de înțelegere.

V-AȚI CERTAT ÎN FAȚA COPILULUI ?

	Mama	Tata
deseori :	6%	12%
rar :	3%	15%
nu-și amintesc :	30%	15%
nu :	61%	48%

La această întrebare discreția a avut cel mai mare rol. Dacă ponderea lui „nu" a fost cea mai puternică, acei care „nu-mi amintesc" au prezentat însă mai multe aspecte.

La părinți avea un iz de regret și probabil punîndu-li-se această întrebare și-au dat seama ce influențe negative pot avea asemenea ieșiri în fața copiilor. Au fost răspunsuri ca acestea : „chiar cînd inerentele discuții dintr-o familie se iveau la o temperatură mai ridicată, le-am evitat să se petrecă în fața copiilor (L. L. strungar). „Exemplul nostru va fi chezășia viitorului cămin al copilului nostru" (A. F. funcționară). „O singură dată" (mama elevului C. M. cl. VIII).

CÎND AȚI CITIT ULTIMA CARTE PRIVIND EDUCAȚIA SAU CREȘTEREA COPILULUI?

	Mama	Tata
articole, ziar, reviste :	58%	69%
cărți :	8%	12%
nu a citit :	34%	19%

Așa cum menționează o bună parte din părinți, asemenea cărți se găsesc foarte puține în rafturile librăriilor, iar cele care există sînt în marea lor majoritate ori scrise pentru specialiști ori necontenind decît precepte, teorii și nu exemple vii, edificatoare.

În majoritatea lor părinții au adăugat că începutul pe care îl face presa în acest domeniu se cere concretizat și în apariția unor cărți care să trateze — nu să dea rețete sau soluții — despre problemele majore legate de viața copilului și adolescentului atît în cadrul școlii, familiei sau al societății.

CÎND V-AȚI SĂRUTAT ULTIMA OARĂ COPILUL ?

	Mama	Tata
mereu :	62%	49%
la o lună, două (legat de succesele școlare) :	21%	37%
legat de evenimente deosebite (An nou, zi de naștere, ieșire din spital) :	4%	8%
între 1—5 ani :	2%	3%
cînd era copil mic :	1%	2%

Este întrebarea cea mai simplă, dar și cea mai delicată.

De obicei părinții au dat răspunsuri care trădau parcă nedumerirea că s-ar putea răspunde și altfel decît : zilnic, azi, ieri... Și atunci au apărut cu deosebire stranii răspunsuri ca acestea :

„De cînd avea 7 ani" (A.L., casnică),

„Din 18.III.1965" (C. A., șef serviciu).

„Nu se obișnuiește la noi" (V. S., șofer).

Se poate. Fiecare casă cu obiceiurile ei, dar nu pot încheia acest capitol fără să redau unul din cele circa 18 răspunsuri aproape identice.

„Îl sărut în fiecare noapte, după ce adoarme (G. Z., tehnician).

„Cred că mă sărută în fiecare seară", a răspuns fiica sa, Liana.

Acel „cred" pe care Liana l-a spus concomitent cu tatăl ei care răspundea la chestionarul comun în altă sală este de-o duioșie care dezvăluie cît de necesară este tandrețea în viața și dezvoltarea psihică a copilului, dacă știi ca-n orice faptă — să ții seama de măsură.

Răspunsul dat de M. E. (16 ani) este de-a dreptul zguduitor :

„Mă va săruta pe 6.IV. 1967".

Copilul acesta știe precis și așteaptă această zi, singura care-l apropie de-ai lui. În rest răspunsurile date de însiși părinții lui, M. A. — ospătar și J. M. — casnică sînt edificatoare și nu mai au nevoie de comentarii.

„I-am dat cîteva curele că m-a supărat" (tatăl).

„I-am dat o palmă că m-a mințit" (mama).

ÎN LOC DE CONCLUZII

Am răsfoit 200 de chestionare aparținînd unui număr doar de 100 de familii. Am urmărit felul cum 100 de tați și 100 de mame înțeleg să se dăruiască, să se preocupe de minunata lor profesie de părinți.

În majoritatea cazurilor a reieșit că părinții își cunosc copiii și-n orice caz își dau tot interesul să-i cunoască.

Fiecare chestionar, fiecare familie a adus fără să vrea un strop de înțelegere, de experiență, ce se va adăuga la marea sete de-a găsi aidoma pietrei filozofice — rețeta de a fi „părintele ideal".

Desigur că mulți dintre dv. veți căuta, poate, aproape fără să vreți, să răspundeți la chestionarul celor 200 de participanți. Nu știm în ce fel veți răspunde, dar am fi tare curioși să aflăm. De aceea așteptăm cu nerăbdare observațiile dv., opinia dv.

Creșterea copiilor este deopotrivă o neîntreruptă dăruire de sine ca și o școală la care mereu ai cîte ceva de învățat din experiența altora. Așteptăm să dați glas acestor acumulări care își vor găsi ecou în paginile ziarului nostru.

L. ANGHEL

Fotbal, Handbal, Volei, Scrimă, Canoaj, Baschet, Box, Oină, Şah, **MARTI** Popice, Ciclism, Polo, Tenis, Natație, Box, Tir, Şah

SPORT

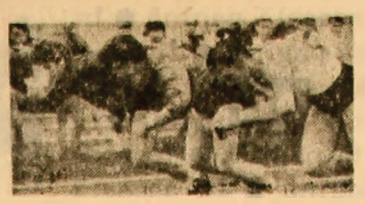

CROSUL L'HUMANITÉ

Mii de spectatori au asistat ieri în parcul sportiv Courneuve, de lîngă Paris, la întrecerea celei de-a 30-a ediții a tradiționalului cros organizat de ziarul L'Humanité. În proba feminină, victoria a revenit sportivei sovietice Dunaiskaia, care a parcurs distanța de 5 000 m în 6'28"4/10. Atletele române Elisabeta Baciu și Viorica Gabor au ocupat locurile 6 și respectiv 7 la aproximativ 10 secunde de învingătoare. Pe echipe formația României s-a situat pe locul doi, după reprezentativa U.R.S.S.

De remarcat că favorita întrecerii, campioana europeană, Vera Nikolic (Iugoslavia) a abandonat.

Cursa atleților s-a încheiat cu victoria sovieticului Leonid Mikilenko.

În meciul de fotbal de duminică, de pe Republicii, dintre echipele Dinamo și Petrolul, asemenea dueluri între înaintași și portari, ca cel din imaginea de față, au fost destul de frecvente. Ele au încîntat publicul în faza de desfășurare, dar, după consumarea lor, spectatorii au rămas dezamăgiți de lipsa de eficacitate a ambelor înaintări care au trosit numeroase ocazii de gol

PLEDOARIE PENTRU UN SPORT ÎNDRĂGIT ŞI... UITAT

CROSUL

POARTĂ DE INTRARE ÎN ATLETISM

Valeriu Maltopol

membru în comisia de cros a Federației Internaționale de Atletism

Astăzi mi se pare inutil să mai explicăm cuiva că alergarea de cros este cea mai populară probă din atletism. Disciplina se bucură de o veche tradiție, și-a cîștigat cu vremea prieteni devotați. Aici au concurat deopotrivă cîteva elemente: ușurința de a găsi un traseu corespunzător, echipamentul simplu și ușor de procurat, cadrul natural plăcut în care se organizează (îndeosebi prin păduri, văi, locuri liniștite, pline de pitoresc) și naturaletea efortului depus. Asemenea argumente pledează în favoarea practicării crosului.

Alergarea de cros nu înseamnă însă, așa cum sînt tentați să creadă unii, ca te poți prezenta la start fără nici o pregătire anterioară. Un astfel de mod de a gîndi despre acest sport este exclus din capul locului. Crosul, practicat după cerințele legilor sale, devine un factor activ în întărirea sănătății tineretului, iar pentru sportivii de performanță este un mijloc de pregătire fizică generală. Și aceasta nu numai pentru atleți, dar și pentru aproape toți sportivii care au îmbrățișat alte ramuri de sport. În pregătirea acestora, alergările pe teren variat, în special în perioada pregătitoare competițiilor, au un rol important, indiferent de proba pe care sportivul o practică. Ceea ce trebuie precizat dintr-un început, este faptul că, prin organizarea sistematică a întrecerilor de cros în tot cursul anului, printr-o atenție mai mare acordată pregătirii prealabile a tinerilor din partea antrenorilor, a profesorilor de educație fizică și instructorilor, se deschid perspectivele atragerii celor mai talentați tineri în activitatea atletică. Printre aceștia se află mai tîrziu viitorii campioni și recordmeni ai țării. Dintre miile de participanți la crosurile de masă tradiționale, s-au ridicat valoroși campioni și recordmeni: Dinu Cristea, Constantin Aioanei, Constantin Grecescu, Ilie Sacel, Nicolae Bunea, Zoltan Vamoș. De altfel, în aproape toate țările lumii în care sportul se dezvoltă și înregistrează mari progrese, această disciplină figurează permanent printre întrecerile sportive internaționale, iar unele federații naționale organizează crosuri internaționale cu participarea celor mai buni atleți fondiști din Europa și din lume chiar. În Franța, crosul L'Humanité cuprinde nu mai puțin de 6 probe, pe categorii de vîrste și care se încheie în fiecare an cu cursele „veteranilor". De asemenea, competițiile organizate de ziarele „Pravda", „Rude Pravo" sau crosul de la Sao Paolo (Brazilia), ca și Crosul Balcanic, reunesc la start pe cei mai valoroși atleți fondiști.

La noi, în ultima vreme, pasiunea și interesul tinerilor pentru acest sport au fost într-un fel desconsiderate. Comisiile locale de atletism, în al căror calendar competițional mai figura, din cînd în cînd, și cîte o întrecere de cros, au neglijat complet, de cîțiva ani, această disciplină, și-au declinat în mod nejustificat răspunderile față de organizarea sistematică, permanentă a unor asemenea competiții. La fel, pe plan central, Federația, ca organism coordonator al activității atletice, poartă principala vină pentru lipsa de preocupare manifestată de către comisiile regionale, asociațiile și cluburile sportive, față de organizarea întrecerilor de cros, față de cuprinderea lor în programul competițional.

Ce consider eu că ar trebui făcut? Pentru anul acesta cred că ar fi binevenită o competiție de cros la care să participe masa largă a tineretului, cu o etapă finală, ce-ar putea fi programată în toamnă, după încheierea sezonului competițional de pistă. Etapele preliminare trebuie desfășurate paralel cu alte întreceri cuprinse și stabilite în calendarele competițiilor locale și centrale. Evident, succesul competiției depinde, în cea mai mare măsură, de preocuparea antrenorilor, profesorilor de educație fizică și a instructorilor sportivi, pentru asigurarea unei cît mai bune pregătiri a sportivilor care urmează să ia startul în aceste întreceri. Numai astfel, crosul va sluji scopului principal, întăririi sănătății celor care-l practică, pregătirii fizice multilaterale a sportivilor de performanță.

START PENTRU MARILE PERFORMANȚE

Georgeta Dumitrescu

antrenor amestru al sportului

Priveam cu nostalgie, săptămînile trecute, fetele care alergau pe aleile parcului 23 August. Mă vedeam cu ani în urmă, vreo 15 la număr, cînd mi-am pus prunii pantofi de sport și în aplauzele colegilor și ale profesorilor mei (da! atunci veneau și profesorii la întrecerile sportive ale elevilor lor) am simțit pentru prima oară fericirea de a alerga, de a lupta cu mine însumi.

De atunci nu am mai părăsit activitatea sportivă, cu toate că în ultimul timp, pantofii mei cu cuie au trecut în sacoșele fetelor mele, eu rămînînd doar cu emoțiile, astăzi înzecite, pe care le simt pentru fiecare elevă a mea. Păcat că în ultimul timp, cu rare excepții, s-a renunțat la aceste competiții de cros.

În afara alergătorilor de fond și demi-fond, pe care competițiile de cros îi descoperă în permanență, mulți alți sportivi de renume au început cu acest gen de alergări. Campioana olimpică la săritură în lungime, englezoaica Mary Rand a debutat la întreceri de cros, participînd și acum uneori la concursuri de cros și chiar de marș. La noi Ion Moina, Ioana Petrescu, Olimpia Cataramă, pentru a nu aminti decît cîteva nume, au făcut primii pași în sport datorită concursurilor de cros. Dar nu numai atît. Alergările pe teren variat sînt un minunat mijloc de pregătire pentru realizarea marilor performanțe. Handbaliștii noștri, canotorii, luptătorii a căror valoare mondială este unanim recunoscută, folosesc alergarea de durată ca un important mijloc de pregătire. Americanul Tommie Smith, revelația de anul trecut a sprintului mondial, aleargă zilnic prin parcuri sau la marginea oceanului 15 km fără oprire, iar dacă într-o zi nu face aceasta, nu se simte bine.

Alergările de cros pot rezolva în cadrul antrenamentelor o seamă de obiective. Astfel, pentru cîștigarea rezistenței generale se efectuează alergări de durată într-un tempo foarte scăzut, în timp ce pentru doborîrea rezistenței speciale se folosește un tempo mai ridicat, intercalat cu porțiuni parcurse în viteză mare. Pentru forța în picioare se recomandă alergările la deal, în nisip, prin arătură (aceasta din urmă dezvoltă mult și îndeminarea), pentru obținerea detentei, alergări peste diferite obstacole naturale, în pădure, cu încercări de a atinge, prin sărituri, ramurile cu frunze. Crosurile efectuate într-un tempo liniștitor măresc capacitatea de relaxare a mușchilor, condiție esențială pentru obținerea marilor performanțe. În sfîrșit crosul poate fi un prilej de destindere, de odihnă activă.

În strădaniile pentru cucerirea performanțelor înalte, pentru angrenarea tineretului în incinta stadioanelor, pentru descoperirea campionilor de mîine, este necesar să acordăm mai multă atenție alergărilor pe teren variat. În orice anotimp, atît în ce privește calendarul competițional cît și ca mijloc de pregătire în cadrul antrenamentelor, crosurile trebuie să-și găsească locul lor bine determinat.

„COMPETIȚIA ZECILOR DE MII"

Victor Firea

secretar general al Federației Române de Atletism

Îmi amintesc cu multă plăcere titlurile, articolele publicate în presă cu cîțiva ani în urmă. „Crosul zecilor de mii" este doar unul dintre acelea care comentau larga participare a tineretului la această disciplină sportivă. Duminică de duminică, mii de tineri veneau cu multă dragoste să-și petreacă timpul liber încercîndu-și rezistența nativă. Ce putea fi mai frumos pentru un tînăr care avea satisfacția să participe și să cîștige o asemenea cursă unde se întrecea cu mii de tineri, nu ca astăzi, cînd la faza finală a crosului „Să întîmpinăm 1 Mai" pe orașul București, de-abia se aliniază la startul probelor de seniori, 30—50 de concurenți și aceștia toți recrutați din secțiile de atletism ale cluburilor bucureștene. Ce elemente putem depista dintr-o asemenea întrecere cînd toți concurenții sînt arhicunoscuți? Cum reușim să-i stimulăm pe adevărații începători cînd se știe dinainte cîștigătorul, Mustață sau Barabaș? Ce s-a întîmplat? Nu mai avem tineri care să fie dornici și pasionați să practice acest sport? E de necrezut. Altele, după părerea mea, sînt cauzele: la unele s-a referit și un articol publicat recent de „Scînteia tineretului" asupra cărora aș vrea să mă opresc și eu. La o recentă analiză ce a avut loc la Federația de specialitate căderea în anonimat a crosului se punea pe seama lipsei de preocupare a cluburilor raionale și a comisiilor regionale care nu au organizat întreceri atractive de acest gen. Mai gravă mi se pare lipsa de competiții speciale pentru cros, la toate nivelele, cu caracter tradițional. Două competiții de masă pe an și acestea cu sportivi clasificați nu pot rezolva problema depistării și antrenării tineretului în problemele de alergări unde din păcate stăm foarte slab, atît ca performanță cît și ca număr de elemente care se întrec în diferite probe. De cîțiva ani de zile, așa cum spuneam, se cunosc dinainte cîștigătorii în toate probele de fond și demifond. Nu există o emulație în aceste probe atletice și nu există în același timp un stimulent pentru tinerii care participă pentru prima dată la unele competiții de cros. Ne-am obișnuit să spunem că alergările de cros sînt, de fapt, poarta de intrare în sport, mijlocul cel mai bun de menținere a sănătății. Cîți fotbaliști, voleibaliști, luptători sau gimnaști nu au început sportul prin aceste alergări de cros? Pentru probele de atletism nici nu mai vorbim, exemplele sînt bine cunoscute.

Iată pentru ce considerăm că la ora actuală toate organele care se ocupă de activitatea atletică sînt direct vinovate că tratează cu atîta indiferență unul din cele mai importante și mai eficace mijloace de dezvoltare a rezistenței generale a organismului tinerelor generații și de menținere a sănătății.

În ceea ce ne privește, biroul federației de atletism a analizat aceste aspecte și, ca urmare, s-au adoptat măsuri concrete și sperăm eficiente. Pe lîngă federație va ființa o comisie de cros care să se ocupe de găsirea celor mai bune metode și forme de angrenare a tineretului în aceste întreceri. De asemenea, se vor reorganiza subcomisiile la nivelul consiliilor regionale U.C.F.S. Totodată, crosul va fi introdus ca o probă de concurs în cadrul campionatelor republicane școlare, ca și competiția similară a studenților. În același timp își va găsi locul printre disciplinele campionatelor asociațiilor sportive. La juniorii de 15—16 ani vom iniția o competiție republicană de cros care va fi precedată de 10—12 întreceri la care vor fi invitați începători din școli și întreprinderi. Prin aceste competiții, este cert, vom stimula și munca de selecție a celor mai dotați tineri pentru acest sport sau celelalte ramuri ale atletismului.

PE CURÎND, DESPRE „NAPOLITANII DIN GIULEȘTI"

FĂNUȘ NEAGU

Duminică la Iași am avut din belșug: ploaie, vînt, ninsoare răvășită și lapoviță; în al doilea rînd, un teren bun pentru cultivat cartofi, fiindcă organizatorii, decși să joace ultima carte, și s-o joace tare, au programat în deschidere două (!) meciuri — unul de rugby și unul de fotbal, categoria C — reușind de minune să-l răvășească și să-l prefacă în gropi, mușuroaie și muncele și încă alte cinci-șase forme de relief accidentat, ideal pentru o luptă ori, ori; și la urmă tot am avut și o repriză de fotbal infernală prin dărîmarea de situații. De ani de zile n-am mai văzut spectatorii puși la o încercare atît de grea, cum au fost cei de la Iași.

Scorul final: 2—2, realizat în condiții dramatice, marchează înălțarea Rapidului și, după toate calculele, inclusiv coeficientul de neprevăzut, dezastrul ieșenilor. Și, cu mîna la inimă, îmi pare rău că vor cădea ieșenii. Soarta (în prima parte a campionatului și-au făcut-o cu mîna lor) îi nedreptățește. Pentru că după felul cum au jucat duminică ei alcătuiesc o formație mai bună decît două sau trei echipe cu firmă aflate în zona liniștită a clasamentului. Dar prea tîrziu au revenit la linia care-i făcuse dragi publicului. „Vedeți, de-abia acum" mi-a spus cu mîhnire Mihai Bîrzan, secundul lor — și era în glasul lui amărăciune și imputare. Și vin și pun și eu o întrebare lui Lupulescu, Cuperman, Deleanu, Constantinescu și Pop — toți cinci, foarte buni în meciul cu Rapid — de ce tocmai acum? De ce în ceasul al treisprezecelea? Răsfățați, cocoloșiți, ocrotiți și, pe deasupra, selecționați în lotul reprezentativ, în timp ce săvîrșeau în lanț abateri de la disciplină, ei se miră azi că au ajuns coada cozii și dau vina pe ghinion. Unul dintre ei spunea, în cabină, după meci: „așa e cînd e să se aleagă praful". Ilustrare perfectă a faptului că el crede că tot ce se petrece era scris să se petreacă.

Meciul cu fruntașa clasamentului l-au abordat cu toată ambiția. Și multă vreme au condus jocul și l-au stăpînit. Cu mic, cu mare luptau cu dinții să ia cele două puncte. Și erau cît pe-aci să-și atingă țelul, dar... dar Valentin Stănescu și Victor Stănculescu, văzînd că tînărul atacant centru Neagu a irosit trei-patru ocazii care („de ce scrieți dumneavoastră, îmi spunea Valentin Stănescu în seara de dinaintea meciului, că băiatul acesta e Capellini, că știe tot ce se cere unui fotbalist? E bun, e o mare speranță, dar lăsați-l pe picioarele lui, nu mi-l urcați în slăvi, mai are multe de învățat") l-au trimis în teren pe Kraus și după două minute, împăratul Viorel, cum a strigat un „napolitan" din Giulești, a adus egalitate pe tabela de marcaj. Publicul a încremenit, Rapidul și-a amintit cine e și, timp de zece minute, vîntul a dus zăpadă numai spre poarta ieșenilor. Apoi C.S.M.S.-ul, la o fază creată de Lupulescu, a majorat scorul prin Vornicu, și lumea de sub umbrele a început să spere din nou și să-și strige bucuria. Dar a venit minutul 88. Năsturescu e faultat în apropierea fanionului din colțul terenului și Dumitriu II (după mine, omul cel mai periculos de la înaintare, dar numai din momentul egalării) neîntrecut în lovituri de acest fel, a bătut sus, cu boltă, în careul mic al ieșenilor, unde erau masați (am numărat) 18 jucători și Lupescu a trimis cu capul în poartă. Constantinescu, care nu are nici o vină, declară: „Lovitura lui Emil a fost senzațională, n-avea cum să nu fie gol".

Eroul meciului a fost Lupescu. El a salvat un gol de pe linia porții (Răducanu plecase pe undeva cu sorcova) și a înscris punctul de aur. După el, în ordine, Jamaischi, Motroc, Greavu.

Dan, nervos (se spune că l-a afectat mult scoaterea din postul de fundaș central al naționalei) a muncit mult, dar dezorganizat. L-a lovit intenționat pe Lupulescu. Trebuie să învețe să se stăpînească. Cu tot respectul pe care îl-l purtăm, sîntem nevoiți să-i spunem că nu putem tolera la infinit ieșirile acestea fără rost. Deci, lasă-ți nervii în cabină. Totuși, faultul ăla n-are de ce să fie dus pînă la comisia de disciplină.

Arbitrul Alexandru Toth (Oradea), foarte bun. Nu pot avea aceleași cuvinte pentru publicul de la Iași, care i-a fluierat pe rapidiști din momentul în care au ieșit pe teren și pînă la sfîrșit. Să-ți dezaprobi adversarul că joacă brutal, da, dar să-l fluieri că iese la joc, asta n-o să înțeleg nici dacă-mi tăiați o mînă. Judecat prin prisma asta parcă și faultul lui Dan nu mai pare atît de grosolan. Și un alt lucru, complet lipsit de haz și care trădează o mentalitate stupidă: copiii de mingi i-au împuns cu vorba pe bucureșteni timp de 115 minute, 90 de minute cît a durat meciul și 25 cît a durat încălzirea — timp în care au refuzat (inspirație de ordin superior?) să le aducă baloanele expediate în tușă. Acest lucru nu s-a întîmplat la București cu absolut nici o echipă din provincie, iar jucătorii de la C.S.M.S. (și nu cred că se va găsi măcar unul să declare împotrivă) au fost întotdeauna încurajați și primiți cu dragoste în Capitală...

Sus, în fruntea clasamentului, Rapidul și Dinamo duc o bătălie spectaculoasă pentru supremație. Două formații puternice, hotărîte să ne dăruiască multe clipe frumoase. Eu cred că înfruntarea directă va fi aceea care va decide.

Jos, la pagubă, unde se cerne durerea, nu e sigur decît faptul că vor cădea două echipe în timp ce-ar merita să ia calea în B vreo patru. Asta-i tot — și pe curînd vă promit un reportaj despre „napolitanii din Giulești" de care auzisem eu ceva, dar nu credeam că există cu adevărat. Sînt formidabili.

Deși în imaginea noastră mîinile par încremenite în echilibru pe degetele cunoscutului voleibalist Nicolae Mincev, în realitate ele se învîrtesc și sînt trecute rînd pe rînd pe toate degetele. Încercați și dumneavoastră!

ARBITRII... DEZERTORI

Sezonul atletic de pistă, în aer liber, a fost inaugurat de concursul organizat de Școala sportivă experimentală „Viitorul", disputat în două etape. Numărul mare de participanți (concursul a fost organizat pentru juniori și copii) a constituit elementul principal care a contribuit la succesul competiției.

Acest succes a fost umbrit însă (și în ultimul timp la majoritatea competițiilor atletice a existat un „însă"...) de locvitura de teatru din final, unică de altfel în istoria atletismului nostru: la ora 12,00 la ambele concursuri arbitrii au părăsit totul baltă și au părăsit stadionul în plină desfășurare a probelor, cu toate că programul prevedea probe atletice pînă la ora 13,30! Este drept că sutele de participanți și-au continuat concursul, arbitrii decenind la nevoie... antrenorii, care în mai puțin de 5 minute s-au organizat în comisii, mai puțini numerice, dar suficiente pentru desfășurarea concursului. Motivul retragerii arbitrilor? Comisia orășenească a stabilit terminarea concursului la ora 12,00. Strașnici arbitri avem! Conștiincioși, ce să spunem. Nu le-a putut schimba hotărîrea nici sutele de copii veniți să se întreacă pe stadion, nici „pasiunea" pentru sportul unde arbitrează, nici rugămințile antrenorilor, nici chiar comunicarea că orele de desfășurare ale concursului au fost stabilite de un vicepreședinte al consiliului orășenesc București al U.C.F.S., nici...

La hotărîrea lor de a pleca și de a lăsa lucrurile baltă, o hotărîre a comisiei de atletism a orașului București sperăm să vină la fel de prompt precum de repede au părăsit ei stadionul.

TIMIȘ VASILIU

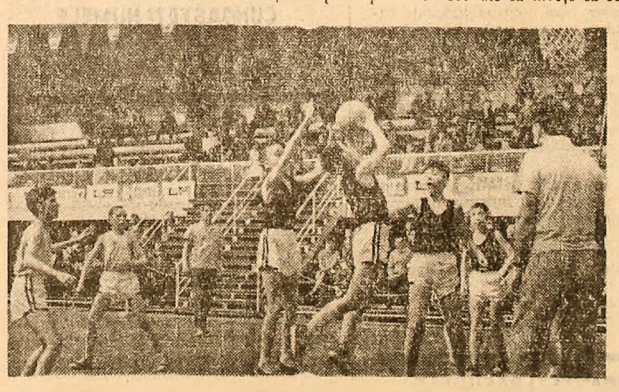

SPERANȚELE BASCHETULUI PLOIEȘTEAN

În ultimul timp, în întreaga țară, mini-baschetul cheamă sub panou noi contingente de prieteni devotați. În orașul Ploiești, de pildă, din inițiativa inimosului profesor de educație fizică Mircea Fomino, activează în cadrul școlii sportive mai multe grupe ale jucătorilor de mini-baschet. Lucrînd cu pasiune și competență tînărul profesor a reușit ca în numai cîncl luni să formeze cîteva echipe de jucători, elevi ai claselor a V-a și a VI-a care, încă de pe acum, reușesc să practice un joc plăcut, dovedindu-se în același timp talente de perspectivă. De curînd, două echipe ale acestei școli au evoluat și în fața iubitorilor acestui sport din Capitală cu ocazia „Cupei Școala Sportivă". Instantaneul alăturat vă reprezintă o fază din meciul demonstrativ susținut de elevii ploieșteni în sala Floreasca. Cu acest prilej am reținut și cîteva nume de jucători, speranțe ale baschetului ploieștean: Viorel Staret, Aurel Popescu, Cristian Anghel, Dan Rusu și Constantin Riman.

PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT

• În prezența a 6 000 de spectatori, în sala Gimnaziului din Madrid, s-a desfășurat ultimul act al „Cupei campionilor europeni" la baschet masculin. Finala, care a opus echipele Real Madrid și Simmenthal Milano, a oferit o interesantă dispută, cu faze spectaculoase și dese răsturnări de scor, victoria revenind baschetbaliștilor spanioli cu scorul de 91-83, după ce la pauză cele două echipe se aflau la egalitate: 45-45.

În meciul pentru locurile 3-4, Slavia Praga a întrecut cu scorul de 88-83 formația iugoslavă Olimpia Liubliana.

• Cursa automobilistică de 12 ore disputată pe circuitul de la Sebring (Florida) a fost cîștigată de echipajul Andretti (S.U.A.)-McLaren (Noua Zeelandă). Învingătorii, care au concurat pe o mașină Ford, au acoperit traseul circuitului în lungime de 8.400 km de 238 ori, realizînd o medie orară de 165,603 km.

• În primul meci al finalei „Cupei campionilor europeni" la hochei pe gheață, disputată la Tampere, formația cehoslovacă Z. K. L. Brno, deținătoarea trofeului, a întrecut cu scorul de 3-2 (0-0, 2-2, 1-0) echipa finlandeză Ilves. Returul se va desfășura la Brno.

FIECARE UNITATE AGRICOLĂ DE STAT — UN MODEL DE ORGANIZARE ŞTIINŢIFICĂ A PRODUCŢIEI ŞI A MUNCII

Specialiştii vor putea fi coordonatori şi executanţi direcţi ai procesului de producţie

(Urmare din pag. I)

Deosebit de utilă este, de pildă, prevederea ca planul de producţie şi economic să fie elaborat de către fiecare unitate agricolă de stat în parte, corespunzător condiţiilor şi posibilităţilor interne de care dispune. Această măsură va crea condiţiile necesare valorificării depline a tuturor rezervelor existente în G.A.S., în scopul creşterii producţiei, a productivităţii muncii şi reducerii preţului de cost. Să exemplific: nouă ni se impunea, de exemplu, să cultivăm orz, deşi terenul de care dispunem nu e propice acestei culturi, fapt care a făcut ca această cultură să fie nerentabilă. În noile condiţii putem planifica şi amplasa pe baze ştiinţifice culturile.

O altă măsură de o deosebită însemnătate pentru îmbunătăţirea activităţii noastre este aceea care se referă la simplificarea actualului sistem de evidenţă a producţiei şi a muncii. Vom fi scutiţi de numeroase situaţii statistice şi de tehnică operativă pentru întocmirea cărora trebuia să ne înfundăm în birouri între hîrtii, izolindu-ne de problemele concrete ale muncii productive. Legat de aceasta, socotesc ca foarte nimerită măsura care prevede ca specialiştii agronomi (inclusiv şeful fermei) să-şi desfăşoare activitatea nemijlocit în producţie, să participe efectiv la executarea lucrărilor agricole pe toată perioada anului, mînuind tractoarele şi celelalte maşini agricole, ceea ce va da posibilitatea tuturor să-şi fructifice experienţa şi cunoştinţele acumulate, capacitatea organizatorică.

Măsurile care se vor lua pe linia îmbunătăţirii condiţiilor de muncă şi de viaţă ale lucrătorilor din ferme şi în special faptul că lucrătorilor agricoli li se vor acorda credite pentru construirea de locuinţe în localitatea în care-şi desfăşoară activitatea, va rezolva una din problemele grele actuale — fluctuaţia cadrelor.

Prin traducerea în viaţă a măsurilor prevăzute în hotărîre, munca şi producţia în agricultura socialistă de stat vor fi ridicate pe o treaptă superioară. Fiecare fermă va putea fi un adevărat model de exploatare agricolă. Toate acestea vor duce la creşterea producţiei şi productivităţii muncii, la reducerea cheltuielilor materiale şi de muncă, la asigurarea rentabilizării unităţilor agricole de stat.

ECONOMIŞTII TREBUIE SĂ FIE COLABORATORI ACTIVI AI INGINERILOR

(Urmare din pag. I)

sate, în care să se aplice pe scară largă cuceririle ştiinţei în organizarea muncii şi ridicarea producţiei agricole.

În ultimii ani, G.A.S. Lăteşti a beneficiat intens de aceste măsuri, fiind profilată pe două ramuri importante: sectorul viticol, format din 500 hectare vie pentru struguri de masă, şi 100 hectare livadă de piersici, şi creşterea animalelor reprezentată prin îngrăşătoria de taurine care livrează anual 5 000 capete. Totuşi aceasta reprezintă o rezolvare parţială, rămînînd încă importante deficienţe în organizare, planificare, finanţare etc., care au constituit tot atîtea piedici în valorificarea potenţialului economic real al unităţii.

Spre exemplu, datorită sistemului de planificare existent, excesiv centralizat, unitatea noastră n-a putut să-şi prevadă pentru anul 1966 nici un hectar pe care să-l cultive cu porumb, cu toate că are un complex de taurine la îngrăşat de unde nu poate lipsi nici porumbul boabe, nici cocenii şi ciocălăii. Cantităţile necesare au fost acoperite prin achiziţii de la alte unităţi, cu cheltuieli mari, care au dus la depăşirea preţului de cost planificat.

Ca lucrător în domeniul economic al gospodăriei, m-au bucurat mult noile măsuri privind organizarea procesului de producţie, noul sistem de planificare şi finanţare a G.A.S. Neajunsurile generate de actualul sistem de planificare şi finanţare au dus şi la noi la irosirea unei importante forţe de muncă, la depărtarea unor specialişti de procesul de producţie. Organizarea fermelor şi întreprinderilor agricole îi va determina pe ingineri să se ocupe în mod activ de producţie, să-şi valorifice deplin cunoştinţele profesionale.

Analiza profundă, ştiinţifică a activităţii economice şi organizatorice a gospodăriilor agricole de stat a scos în evidenţă rezultatele valoroase obţinute în creşterea producţiei vegetale şi animale. Personal consider că la aceste realizări economiştii nu şi-au adus în totalitate contribuţia. Noul mod de organizare, prin simplificarea sistemului de planificare şi evidenţă contabilă, va da o mai mare posibilitate cadrelor economice din G.A.S. să-şi valorifice cunoştinţele obţinute, să participe îndeaproape la rezolvarea problemelor economice, să-i ajute pe ingineri, oferindu-le un material informaţional corespunzător, care să le dea posibilitatea să intervină operativ, cu măsuri eficiente, în procesul de producţie.

O NOUĂ UNITATE INDUSTRIALĂ ÎN CONSTRUCŢIE

La Călăraşi se află în construcţie o nouă unitate care urmează să intre anul acesta în funcţiune — Întreprinderea de prefabricate din beton. Produsele ei — tuburi de presiune din beton precomprimat cu diametre între 400 şi 1 000 mm, igheaburi şi elemente de susţinere — sînt destinate agriculturii, pentru lucrările de irigaţii. Se prevede ca noua unitate să livreze anual 200 km de tuburi. Alte două linii tehnologice de producţie, cu o capacitate de 100 km tuburi anual, se află în construcţie la fabrica din Turda.

Fabricile de specialitate aparţinînd Ministerului Industriei Construcţiilor urmează să pună anul acesta la dispoziţia agriculturii prefabricatele necesare pentru efectuarea unor lucrări de irigaţii pe o suprafaţă de circa 40 000 hectare.

(Agerpres)

Vă place carnavalul nostru, tovarăşe profesor?

Foto: VALERIU CONSTANTIN

● În această pagină ● În această pagină ● În această pagină **AZI** ● În această pagină ● În această pagină ● În această pagină ● În această pagină

INFORMAŢII

ACTUALITATEA

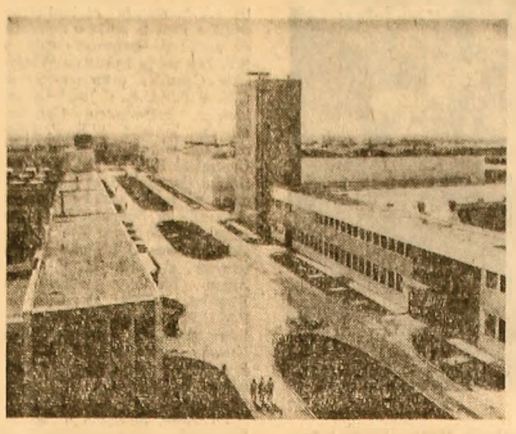

Miercuri 5 aprilie, se desfăşoară lucrările celei de a XI-a sesiuni a cercurilor ştiinţifice studenţeşti din Institutul de medicină Timişoara. Vor fi prezentate 50 de referate, selectate dintre cele 135 depuse. Alături de cercurile „veterane" — „fiziologie", „boli contagioase", „farmacologie", „pediatrie", „biochimie" etc. — cu o valoroasă activitate ştiinţifică anterioară, la actuala ediţie a sesiunii participă cu lucrări interesante şi cercurile de biochimie clinică, medicină legală, igiena muncii, urologie — înfiinţate anul acesta.

Rezumate ale lucrărilor valoroase vor fi tipărite într-un volum. Cele mai bune cercetări vor fi publicate şi „în extenso", într-un „Buletin al cercurilor ştiinţifice studenţeşti".

GHEORGHE HACICHIAN
student

ZILE DE VACANŢĂ

Pe urmele scriitorilor moldoveni

Am întîlnit acum cîteva zile pe străzile Bacăului un grup de elevi ai Liceului nr. 2 din Tecuci. Veneau de la Muzeul „George Bacovia" şi, în drum spre maşina care avea să-i ducă la Roman, admirau centrul oraşului cu vitrinele-i multicolore, se bucurau de soarele primăvăratec.

Aşadar un grup de excursionişti care profitînd de zilele acestei vacanţe, au pornit în drumeţie...

— Da, dar este o excursie documentară — a ţinut să precizeze tovarăşul profesor Doru Scărlărescu, care-i însoţea pe turişti.

Facem cunoştinţă cu excursioniştii Sînt membrii cercului literar al claselor a X-a din liceul amintit. Au pregătit excursia pînă în cele mai mici amănunte în cele două trimestre de activitate a cercului. Vor urmări viaţa şi activitatea scriitorilor moldoveni care au trăit pe aceste meleaguri. La Bacău au vizitat Muzeul „George Bacovia", la Roman se vor opri în Piaţa Gîdelui, locul în care a fost omorît cărturarul moldovean Miron Costin şi la Stejarul Uniriî. Itinerariul mai prevede opriri la Humuleşti, la Vînători, cu vizitarea casei lui Sadoveanu, şi la Mînăstirea Neamţului. Excursia se încheie în oraşul Piatra Neamţ unde sînt prevăzute mai multe activităţi, dintre care cea mai importantă este întîlnirea cu membrii cercului literar al Liceului „Petru Rareş" din localitate.

Pentru întîlnirea cu colegii din Piatra Neamţ, tecucenii au pregătit două comunicări: „Scriitorul Calistrat Hogaş" (fiind născut la Tecuci, elevii au adunat numeroase date despre viaţa şi activitatea sa) şi „Legături ale scriitorilor moldoveni cu oraşul Tecuci" În această a doua comunicare elevii vor vorbi despre Vasile Alecsandri, Costachi Conachi şi St. O. Iosif. Evident, după întîlnire, membrii celor două cercuri literare se vor distra împreună, gazdele vor arăta oaspeţilor frumosul lor oraş, urmînd ca în scurt timp să le întoarcă vizita.

Iată o activitate de vacanţă pe cît de atrăgătoare pe atît de interesantă.

M. V.

Întreprinderea de lînă integrată din Constanţa produce ţesături din lînă 100%, tergal pentru paltoane bărbăteşti, pardesie, uniforme şcolare etc. Anul acesta fabrica va produce un număr de 7 articole noi în diferite poziţii coloristice.
Prezentăm în această imagine un detaliu exterior al întreprinderii de lînă integrată din Constanţa

Pregătiri pentru sezonul turistic

CLUJ (de la corespondentul nostru)

Amatorii de excursii în regiunea Cluj vor beneficia, în acest an, de condiţii mai bune de cazare şi masă la staţiunile balneoclimaterice şi la cabanele din această regiune cabanele de la Cojocna, Turda, Băţa, Singiorz-Băi, Someşul Rece etc. au fost renovate. La Colibiţa — o staţiune cu un admirabil peisaj, foarte mult gustat de oaspeţii din ţară şi de peste hotare — la 5 vile s-au făcut reparaţii capitale, ele vor fi dotate cu 260 garnituri de mobilă, televizoare, aparate de radio, lenjerie. În incinta lor se construieşte o sală de mese cu terasă şi transportul la cabane a fost, în cea mai mare parte pus la punct, prin introducerea unor curse speciale. Marcajele turistice se vor extinde pe cîteva trasee noi în Munţii Vlădeasa, Meseş şi Gilăului.

TELEVIZIUNE

MARŢI 4 APRILIE 1967

17,15: Emisiunea: Pentru noi, femeile!; **18,00:** Pentru cei mici: 18,15: Filmul „Cocoşelul şi şoarecii vicleni"; **18,30:** Pentru tineretul şcolar: 1001 de întrebări; **19,00:** Telejurnalul de seară; **19,27:** Buletinul meteorologic; **19,30:** Călătorii geografice: Călătoria căpitanului Cook (VII); **20,00:** În direct... Emisiune economică; **20,30:** Seară de teatru: „Cocoşul negru" de Victor Eftimiu; **23,00:** Reportaj filmat: „O zi la Budapesta"; **23,20:** Telejurnalul de noapte; **23,30:** Închiderea emisiunii.

VITRINA CU CĂRŢI

● I. Valerian: Cu scriitorii prin veac

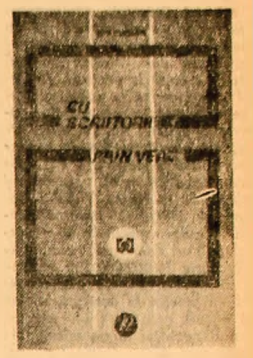

Arghezi, Blaga, Bacovia, Barbu, Călinescu, Lovinescu, Vianu, Camil Petrescu, H. Papadat-Bengescu, Gib Mihăescu, sînt numai cîteva din galeria numelor unite sub semnul unei publicaţii de informaţie literară care înregistra, acum patru decenii, respiraţia literaturii noastre: revista „Viaţa literară". Depăşind schema interviului, scriitorii vorbesc despre ei, explicîndu-se şi ascunzîndu-se uneori în subtilităţile ironiei.

Printre rînduri apar chipurile lor: Arghezi tăios şi dinamic, Bacovia sineuratic, Barbu rafinat de gustul universurilor abstracte în care poezia se întîlneşte cu geometria, Călinescu vulcanic, Lovinescu olimpian, Minulescu jovial şi plin de candoare, Vinea graţios, Sadoveanu — masiv personaj de legendă. Cititorului imaginativ, i se perindă în minte o întreagă perioadă din istoria literaturii române. Păstrate cu devotament, convorbirile de acum patru decenii, reactualizate într-un volum pe care autorul îl prezintă ca pe un „schimb de omagii prin timp şi istorie", sînt, prin cantitatea de informaţii deosebit de preţioase pe care o conţin, documente necesare tuturor celor interesaţi de problemele literare.

● Matei Călinescu: Eseuri critice

Ce aduce nou acest ultim volum al criticului Matei Călinescu? În primul rînd, o clarificare a concepţiei, încercarea de a-şi construi un sistem critic propriu, o subscriere la critica pe care ne-am obişnuit s-o numim, poate impropriu, „creatoare" „Esteticianul trebuie să se preocupe de analiza teoretică a felului cum devin posibile multiplele interpretări ale simbolurilor conţinute de opera literară, pe cînd criticul propriuzis este chemat să-şi aleagă una din interpretările posibile şi s-o realizeze pînă la capăt"

Expuse sub un titlu sugestiv „Rigoarea şi poezia criticii", ideile nu rămîn la nivelul deziderateelor. Însemnările despre motivul poetic al oglinzii, gîndurile despre Matei Caragiale, portretul liric al lui Ion Vinea, sînt modele de urmărire a ideii în unitatea şi diversitatea asociaţiilor ei. Din partea a doua a volumului, destinat cîtorva probleme de literatură universală, cea mai interesantă rămîne paralela Don Quijote — Hamlet, tipuri extreme, discutate din perspectiva iluziei şi reprezentînd, primul „exclusiva, devoranta necesitate de iluzii", cel de-al doilea „nevoia omului de a distruge mizurile şi iluziile, de a se controla şi de a controla şi pe ceilalţi prin luciditate".

● Pierre Leprohon: Charles Chaplin

Despre Chaplin omul şi actorul s-a scris imens. Se vorbeşte despre un mit Chaplin, despre Chaplin prinţul tăcerii, despre vitalitatea lui artistică spectaculoasă şi se pare că biografii şi exegeţii marelui cineast — „singurul geniu pe care l-a dat cinematografia" (G. B. Shaw) mai au încă multe de spus. În cadrul vastei bibliografii care înconjoară farmecul lui Charlot, lucrarea lui Pierre Leprohon rămîne, incontestabil, cea mai bună. Nu numai seriozitatea documentării, care ignoră amănuntele de scandal excesiv exploatate alteori, conferă acestei monografii titlul de frunte. Bogăţia informaţiei, talentul de evocator, capacitatea de interpretare şi fineţea observaţiei pătrunzînd, fără să destrame prin speculaţii inutile, mesajul artistic. Privirea de ansamblu asupra operei şi a destinului lui Chaplin este completată de autor cu o serie de note şi citate (notele asupra relaţiilor intime, asupra prietenilor şi colaboratorilor lui Chaplin), numeroase fotografii, filmografia şi discografia adăugate la sfîrşitul cărţii, toate menite să lumineze şi detaliile unei opere monumentale (Chaplin este autorul a 80 de filme).

LUCIA POSTELNICU

Exmatriculaţi monotonia!

(Urmare din pag. I)

spună la vreun control că nu s-a făcut chiar nimic). Foarte puţine comisii culturale lucrează permanent cu întreg efectivul şi aproape nici una nu foloseşte colective ajutătoare de studenţi care să se ocupe de organizarea unor acţiuni culturale precis determinate.

La Facultatea de limbă şi literatură română, spre exemplu, în anul universitar 1965—1966 se organizau acţiuni culturale şi artistice apreciate de către studenţii întregii Universităţi. În prezent, activitatea culturală organizată de asociaţia studenţilor din această facultate cunoaşte un regres. Pe bună dreptate întrebăm: De ce? Trebuie ca facultatea să-şi mobilizeze mai eficient forţele interne de care ştim că dispune şi să treacă peste acest impas.

Este necesar un examen propriu, pe care fiecare activist să-l facă, în legătură cu conduita sa în procesul muncii culturale studenţeşti. Un înalt spirit de răspundere şi o exigenţă sporită faţă de propria activitate, iată cheia succeselor. Nu aşteptarea permanentă a impulsionărilor de la organul ierarhic superior, nu teama controalelor inopinate, nu activitatea în salturi, ci înţelegerea exactă a rolului pe care comisia culturală îl are în procesul de educaţie comunistă a studenţilor care au ales-o. Comisiile culturale din institute trebuie să-şi sporească eforturile pentru realizarea în cît mai bune condiţii a propriilor lor angajamente, concretizate în planul semestrial de activităţi culturale.

Noi nu avem la nivelul centrului universitar un mijloc de popularizare eficientă a manifestărilor culturale şi artistice studenţeşti. În prezent studiem posibilitatea editării săptămînale (sau bilunare) a unui buletin informativ al acţiunilor culturale organizate de asociaţiile studenţilor. La nivel de institut, aceste probleme pot fi rezolvate cu ajutorul panourilor culturale permanente şi afişelor săptămînale. Comisia culturală a centrului universitar îşi propune să controleze cu mai multă consecvenţă apariţia lor.

Deocamdată... doar în penumbră

Am străbătut din nou în zilele de 18 şi 25 martie, itinerariul de acum trei săptămîni. Am socotit că aşa putem obţine adevăratul răspuns, cel mai complet şi semnificativ, pe care îl aşteptam de la organizatorii timpului liber al studenţilor.

...orele 21,15, clubul Institutului politehnic „Gheorghe Gheorghiu-Dej" Nu mai sîntem întîmpinaţi de afişul neprimitor de acum trei săptămîni. Putem participa la o seară de dans organizată de Facultatea de metalurgie. „Organizată" este un fel de a spune. Toată „seara" se reduce doar la muzică de dans. „Intenţionam să oferim studenţilor şi un program cultural, dar toţi membrii formaţiilor artistice au fost mobilizaţi la Casa de cultură a studenţilor, pentru „Ziua Institutului" — ne explică tovarăşul Ioniţă Chiruliţă, şeful comisiei culturale a facultăţii.

18 martie, orele 22, Institutul de ştiinţe economice. Încă nu s-a amenajat o garderobă. Orchestra Institutului susţine — după proiecţia filmului „Răscoala" — seară de dans. În rest, acelaşi cadru anost şi plictiseal© ...orele 22,15, holul — aproape pustiu — al Facultăţii de limbă şi literatură română. Doi studenţi se pregătesc de plecare, ducînd cu ei magnetofonul şi staţia de amplificare. „Am încercat să organizăm o reuniune — ne spune CĂTĂLIN GEORGESCU, şeful comisiei culturale. Au venit circa 30 de studenţi, dar au rămas puţin timp. I-am îndrumat către aula Facultăţii de drept, unde studenţii de la istorie sărbătoresc „Ziua Facultăţii" Am luat hotărîrea de a ne sprijini reciproc, să nu rămînă aula goală.

...orele 22,30. Batem zadarnic la uşile bine încuiate ale clubului Universităţii.

...orele 22,45. Facultatea de drept. Dans, dans, dans... Elemente de decor? Cîteva zeci de haine agăţate pe ferestre. La garderobă nu mai sînt locuri!

...25 martie, orele 21. Facultatea de limbă şi literatură română. Organizatorii reuniunii sînt studenţi de la Fizică. Programul serii cultural-distractive: dans.

...orele 22,30, o scurtă discuţie la intrarea Institutului de ştiinţe economice, cu tov. Voicu Radu, secretarul Consiliului A.S. din Facultatea de economie, facultate ai cărei studenţi au pregătit această reuniune.

— Unde aţi amenajat garderoba?

— ?... N-avem.

— Care este programul acestei seri cultural-distractive?

— A rulat filmul „Cerul şi iadul", apoi după cîteva recitări, muzică de dans.

Ajungem în holul unde se dansează. Acelaşi cadru binecunoscut al comodităţii organizatorice. Nu mai fotografiem maldărele de haine îngrămădite peste tot. Curioşi pot vedea imaginea aceasta inserată în articolul din 3 martie (de care, este foarte limpede, consiliul A.S. al Facultăţii de economie n-a aflat încă...).

...orele 23, clubul Institutului de petrol, gaze şi geologie. De pe unul din difuzoare, o steluţă de hîrtie albastră — singurul element decorativ sărbătoresc al reuniunii — asistă ironică la apatia şi plictiseala dansatorilor. A rămas acolo de la... revelion. Seara de dans — organizată de Facultatea de foraj — trebuia să înceapă cu... o conferinţă. Dar nu s-a prezentat conferenţiarul. În concepţia organizatorilor acesta era un moment cultural-distractiv de mare succes — unicul, de altfel. În lipsa lui, seara se reduce la dans. Se distrează fiecare cum poate. Membrii comisiei culturale au plecat deceptionaţi acasă

N-am vrea să repetăm cele spuse în articolul publicat despre cum ar trebui să fie organizată o reuniune studenţească. Scrisoarea comisiei culturale a Centrului Universitar Bucureşti ne avertizează că „teoria" se cunoaşte.

Dacă reuniunile studenţeşti — aşa cum sînt organizate în prezent în unele facultăţi şi cluburi — continuă să nu reflecte experienţa metodică şi organizatorică transmisă membrilor comisiilor culturale la instruiri, în conferinţe şi consfătuiri, înseamnă că trebuie pusă sub semnul întrebării însăşi oportunitatea prezenţei lor în aceste organe. (Şi poate şi conţinutul instruirilor). Acolo unde observaţiile critice formulate în repetate rînduri n-au dus la schimbări calitative radicale, care să confere reuniunilor imaginea unor adevărate sărbători studenţeşti, este necesară o analiză a activităţii fiecărui membru al comisiei culturale, măsuri organizatorice — pînă la sancţionarea şi înlocuirea celor care nu înţeleg să-şi îndeplinească cu răspundere mandatul încredinţat de colegii lor.

...O adevărată desprindere de umbra comodităţii am înregistrat la serile cultural-distractive organizate pentru studenţii Institutului de medicină şi farmacie şi Institutului de arhitectură. Concursul „Cel mai frumos carnaval" şi „Festivalul Institutului" sînt iniţiative care, de la prima ediţie, şi-au afirmat dreptul de a deveni valoroase tradiţii universitare. Ele demonstrează concludent că atunci cînd pasiunea, seriozitatea, căutările creatoare însoţesc munca activiştilor asociaţiei, se poate ajunge — e drept, cu preţul unor eforturi — la descoperirea unor modalităţi exemplare de organizare a reuniunilor studenţeşti de sîmbătă seara.

Concurs — carnaval

...Primul carnaval, pregătit de studenţii Facultăţii de medicină generală, a impus o „cotă" superioară de la nivelul căreia să se pornească întrecerea. Valoarea antecedentului obligă la exigenţă celelalte facultăţi concurente. A surprins, în primul rînd, fantezia cu care studenţii de la medicină generală au folosit întreaga recuzită, de carnaval pentru decorarea sălii (lampioane, ghirlande, confete, spirale multicolore, desene hazlii, caricaturi, portrete-sarjă). A dovedit un gust elevat selecţia melodiilor de dans. O suită de momente vesele şi concursuri — „Ştiţi să dansaţi?", „Cine cîntă mai frumos o melodie de dragoste", „Puteţi povesti o întîmplare de necrezut?" — au jalonat atrăgător petrecerea. „Măştile" şi-au transmis întreaga seară buna dispoziţie şi veselie, spre satisfacţia ospitalierelor gazde.

Printre cei care n-au mărturisit admiraţia faţă de reuşita acestei seri au fost şi cîţiva studenţi ai Facultăţii de farmacie, care pregăteau etapa următoare a concursului.

Cu Athena — la Arhitectură

Dintre cele 600 de invitaţii, una — adresată nouă — ne-a permis accesul la debutul Festivalului de artă al Institutului de arhitectură „Ion Mincu" Un festival-concurs, dotat cu premii; fiecare an de studii urmează să pregătească o seară cultural-distractivă, a cărei valoare va fi apreciată de un juriu alcătuit din profesori şi studenţi. Ideea organizării acestei manifestări aparţine studenţilor anului III — aşa că lor le-a revenit şi cinstea de a deschide festivalul. Afişul care anunţa programul „serii" un imens panou cu portrete olimpiene dominat de chipul Athenei.

...La intrare, oaspeţii-profesori, studenţi ai institutului şi colegi ai acestora din alte facultăţi — sînt întîmpinaţi de „maeştri de ceremonie" şi conduşi în sala expoziţiei: picturi în ulei, schiţe în cărbune sau tuş, proiecte de afişe, fotografii artistice — creaţii ale studenţilor din anul III, printre care Cornel Ionescu, Bucurel Crăciun, Emil Popescu. În sala de spectacole: Mircea Enache — studentul „de 10" — e un foarte bun interpret de cantonete, Roxana Savin, cîntă melodii populare, Constantin Stanciu — compozitor şi dirijor de orchestră.

Începe carnavalul. Printre curcubee de flori şi cascade de risete, arlechini şi colombine prezintă scene din comedia dell' arte. Un podium care se desfăşoară de-a lungul unor panouri pe care o mînă inspirată a desenat „istoria concursurilor de frumuseţe" — face să ne întrebăm dacă nu cumva vom fi martorii unei noi asemenea competiţii. Într-adevăr, în ritmul muzicii, 12 fete — cîte două reprezentante din fiecare grupă — îşi fac apariţia pe podium. Juriul desemnează în persoana studentei Anca Sădeanu pe „miss Festival" — căreia îi revine onoarea de a deschide balul.

★

O „obiecţie" ne pare totuşi necesară: Ce bine era dacă la acest minunat festival — organizat doar cu forţele unui an de studii — ar fi fost prezenţi şi membrii comisiilor culturale din facultăţile Universităţii, Institutului de ştiinţe economice, Institutului politehnic. Ar fi fost o bună lecţie.

ZILNIC ● Ştiri însemnări comentarii ● Ştiri însemnări comentarii ● Ştiri însemnări

DE PESTE HOTARE

ÎNRĂUTĂŢIREA SITUAŢIEI DIN NIGERIA

Situația din Nigeria pare să fie într-o continuă înrăutățire ca urmare a hotărîrii guvernatorului Provinciei Orientale, Odumegwu Ojukwu, de a aplica pedeapsa cu moartea și cu închisoarea, persoanelor care vor [illegible] decretul său cu privire la venituri. Decretul care prevede ca toate veniturile colectate în beneficiul guvernului federal din Provincia Orientală vor fi păstrate pe viitor guvernului provincial, a fost calificat de către șeful guvernului militar de la Lagos, Yakubu Gowon, ca „ilegal și neconstituțional". Ofițerul precizează că guvernul federal datorează provinciei sale peste 40 000 000 lire sterline și că el intenționează, prin decretul cu privire la venituri, numai să plătească cota ce i se cuvine. Luînd cuvîntul la un miting în localitatea Aba, Ojukwu a declarat că orice reuniune interregională trebuie să aibă loc pe baza respectării drepturilor suverane ale fiecărei regiuni. El a afirmat, însă, că asemenea regiuni nu vor putea fi înființate dacă guvernatorul provinciei nordice, lt. col. Hassan Katsina, „nu este gata să-și exprime regretul în legătură cu actele de sălbătăcie săvîrșite în urmă împotriva cetățenilor de origine estică". Guvernatorul oriental a cerut și nou să acordinde de la Aburi să fie puse în aplicare. Acestea au fost încheiate în noiembrie, între șeful guvernului militar central de la Lagos și guvernatorii provinciilor și se credea că se ajunseseră la definitivarea autorității guvernului federal și a guvernelor provinciale, precum și la promovarea unor cadre ale armatei, precum și a unor funcționari în administrația civilă. Sub presiunea continuă a lui Ojukwu, guvernul federal a publicat, cu cîtva timp în urmă, un decret ce prevedea punerea în aplicare a acestor acorduri. Decretul investea autoritatea federală cu împuterniciri mai mari, dar acorda, în același timp, largi împuterniciri și provinciilor.

Ojukwu, însă, a respins imediat decretul guvernului federal și ultima sa măsură, referitoare la încasarea taxelor și impozitelor din Nigeria orientală este considerată de observatori ca un prim pas pe calea „aplicării unilaterale" a acordurilor de la Aburi — în propria sa interpretare — pe care o anunțase cu cîteva săptămîni în urmă, într-un ultimatum dat guvernului federal.

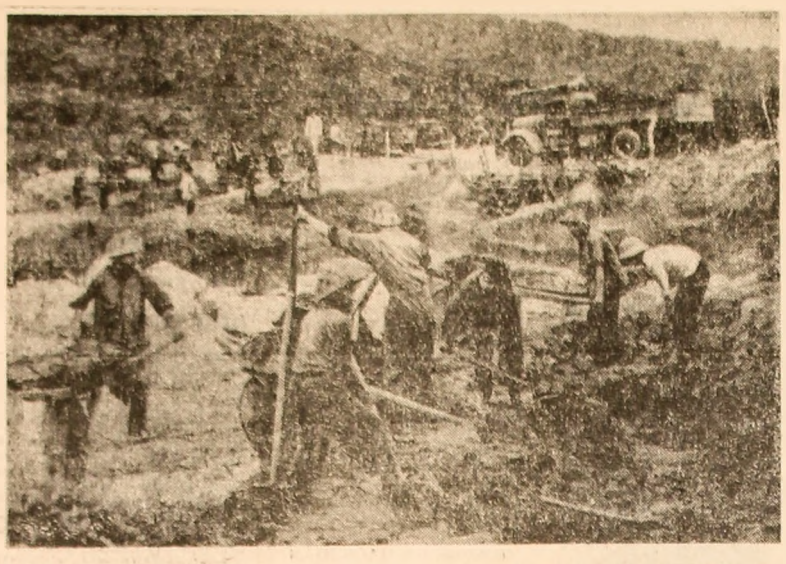

R. D. VIETNAM. — Lucrări pentru refacerea drumurilor în provincia Quang Binh, avariate de bombardamentele americane

Vizita unei delegații polone în R. P. Bulgaria

SOFIA 3 (Agerpres). — Agenția B.T.A. anunță că luni dimineață a sosit la Sofia o delegație de partid și guvernamentală a R.P. Polone, în frunte cu Wladyslaw Gomulka, prim secretar al C.C. al P.M.U.P., și Jozef Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Polone, care, la invitația Comitetului Central al P.C. Bulgar și a Consiliului de miniștri al R. P. Bulgaria, va face o vizită oficială de cinci zile în Bulgaria. Din delegație mai fac parte Zenon Klizko, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.M.U.P., Adam Rapaki, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P., ministrul afacerilor externe al R. P. Polone, Zenon Novak, membru al C.C. al P.M.U.P., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.P. Polone și alții.

La sosire, delegația a fost întîmpinată de conducători de partid și de stat ai R. P. Bulgaria.

Pécs — oraș universitar

Astăzi se împlinesc 22 de ani de la eliberarea Ungariei de sub jugul fascist

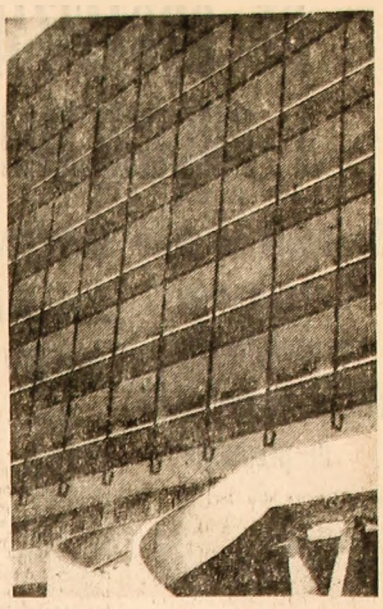

Cînd am ajuns la Pécs, orașul, strălucind în soarele primăvratec, arăta ca un copil ambițios. Vroia, cred, să-i dovedească străinului, călător pe aici, că blîndețea climei meridionale este și ea un atribut esențial al acestei așezări pitorești.

Șoferul devine ghid — alături de ghid — și după un dans șerpuitor pe o distanță de 200 km, își încetinește mersul pe traseul istoric al orașului, lăsîndu-mi răgazul unor însemnări fugare.

În stînga — un munte, ba nu, doi, mai mulți... Munți negri și funiculare plutind aerian ca niște păsări călătoare. Edificările vin curînd: nu sînt munți, iar funicularele nu sînt aici mijloace de agrement; a fost numai o impresie. Munții mei erau de fap „copii" ai renumitelor mine carbonifere „Mecsek", care asigură Ungariei aproape 30 la sută din producția carboniferă — „pîinea industriei". Acești colași reziduali ai prelucrării minereului de cărbune pun serios „umărul" la înălțarea noilor edificii în calitatea lor „prelucrată" de material de construcții, cum aveam să văd ceva mai tîrziu.

...Pătrundem pe străzile înguste, cu clădiri-amintire, îngemănate, născîndu-se parcă una din cealaltă, unite solidar din alte veacuri. În dreapta, o fabrică, două... dintr-una, pornește în țară și în lume o artă a porțelanului, care datează, ca și fabrica, de mai mult de un secol. Istoria aceasta, de la începuturi și pînă la produsele prezente, se află orînduită în casa-muzeu, care-l amintește cu cinstire și pe fondatorul industriei și artei porțelanului în Pécs — Zsolnay.

...Raita prin oraș continuă. Trecem pe lîngă celebra Catedrală, împămîntenită aici încă din secolul al XI-lea, cu promisiunea unei vizite, după ce, în centru, am privit încă un „document" istoric în piatră — geamia lăsată aici de turci — și ajungem „în prezent". Prezentul în Pécs mi s-a părut reprezentat lapidar și sugestio de cartierul de desăvîrșire nou în care se află sintetizată grija și imaginația edililor de azi ai orașului pentru estetica și confortul vieții celor care îi făuresc țării viitorul.

...Zăbovim mai mult la Universitatea de medicină și, apoi, la Școala superioară pedagogică. În fapt, popasul este aici o introducere competentă în viața universitară a Pécsului, pe care, mărturisesc, voiam s-o cunosc. Citisem undeva că în vîrstnica Bibliotecă universitară din Pécs se află un manuscris în care un poet necunoscut numea orașul „Atena Ungariei". Afirmația și-o întemeia pe faptul că Pécsul s-a afirmat din cele mai vechi timpuri ca un oraș propagator și competent sprijinitor al științelor, culturii și artelor. Prima școală a luat ființă în acest oraș la începuturile Evului Mediu. Tot aici, în 1367, a început să ființeze prima Universitate din Ungaria — și a 5-a din întreaga Europă. Pécsul nu-și dezminte, mai ales astăzi, numele de oraș al școlilor și al universităților. El ocupă, și în acest domeniu, un loc prestigios în Ungaria. Un sfert din populația orașului învață în școli de diferite grade și în învățămîntul superior.

Bătrîna universitate, redeschisă în 1923, stă undeva pe o înălțime, ca mărturie a unei vechi tradiții universitare, găzduind și azi, între zidurile vîrstnice, cîteva facultăți. Dar pecetea de mare autenticitate a prezenței vieții studențești în oraș o constituie Universitatea de medicină. Ea demonstrează, cum ne exprimăm noi adesea, „pe viu" ce înseamnă un învățămînt modern. Dr. Vegi János — secretarul organizației de tineret — ne conduce prin labirintul culoarelor, laboratoarelor, saloanelor, sălilor de curs, sălilor de club care alcătuiesc deopotrivă o clinică modernă, excelent utilată, pusă la dispoziția bolnavilor, și o școală pentru cei peste o mie de studenți. De pe terasa-club gazda noastră ne prezintă „concret" sau „imaginar" ceea ce, curînd, va alcătui orașul universitar al viitorilor medici. Clădirea care va găzdui marile amfiteatre, în curs de finisare, locul viitoarelor clădiri, peisajul desenat parcă, dar foarte real, al parcului de odihnă și de învățătură, complexul sportiv — locuri unde au lucrat și lucrează voluntar cu uneltele constructorilor și studenții mediciniști; pentru ei și pentru viitoarele generații de studenți. Totul este integrat în armonia noilor haine de lucru și de sărbătoare pe care le îmbracă orașul.

Viața universitară — cei peste 3 000 de studenți, care se răspîndesc la capătul anilor de facultate prin toată țara ca profesori, medici, juriști — dă culoare, spiritualitate și tinerețe orașului.

...Pécs, oraș istoric. Oraș minier — industrial. Oraș universitar. Oraș care prin ceea ce este el astăzi, reflectă realitățile Ungariei socialiste.

LUCREȚIA LUSTIG

● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT

● LUNI s-au deschis la Geneva lucrările celui de-al 5-lea Congres al Organizației Meteorologice Mondiale (O.M.M.). La dezbateri participă 300 de delegați din 29 de țări, printre care și Republica Socialistă România. Congresul urmează să dezbată și să adopte hotărîri sau recomandări în probleme importante pentru cooperarea statelor în domeniul meteorologiei.

Anul acesta, în centrul atenției va sta planul de organizare a „Veghei Meteorologice Mondiale". Vor avea loc, de asemenea, ample discuții asupra activităților de asistență tehnică a O.M.M., asupra participării ei la programul Națiunilor Unite pentru dezvoltare și la alte programe de ajutor.

INTRE 30 martie și 1 aprilie, la Budapesta s-au desfășurat lucrările unei consfătuiri consacrate dezvoltării colaborării științifice între instituțiile medico-sanitare din țările socialiste. Participanții la consfătuire, printre care și reprezentanți din țara noastră, au convenit să colaboreze în elaborarea unor lucrări științifice din domeniul medico-sanitar, accentul fiind pus pe afecțiunile cardio-vasculare, oncologice și bolile infecțioase. Recomandările consfătuirii vor fi supuse spre aprobare ministrilor sănătății din fiecare țară.

● AUTORITĂȚILE militare din Sierra Leone au publicat duminică un decret care prevede o pedeapsă de 2 pînă la 5 ani închisoare pentru redactorii care ar publica în ziarele țării, articole critice la adresa guvernului militar actual. De asemenea, decretul interzice orice referire a ziarelor la Partidele politice din Sierra Leone, care au fost dizolvate după preluarea puterii de către militari.

PUTERNICE DEMONSTRAȚII ÎN ADEN

● ÎN LOCALITĂȚILE Aden, Maal și Krater au izbucnit puternice demonstrații de protest împotriva prezenței trupelor britanice. Poliția, sprijinită de mașini blindate, a intervenit cu brutalitate pentru a-l împrăștia pe manifestanți folosind mitralierele. Potrivit primelor informații, în urma schimbului de focuri dintre manifestanți și poliție, s-au înregistrat morți și răniți de ambele părți.

Pe de altă parte, se anunță că greva generală declarată ieri la apelul Frontului de Eliberare a Sudului Ocupat al Yemenului (F.L.O.S.Y.), a paralizat întreaga activitate a orașului și portului Aden. Familiile celor 10 000 de soldați britanici au primit ordinul de a nu părăsi locuințele, iar școlile armatei britanice au fost închise.

● ÎN CADRUL conferinței de la Liverpool, Uniunea națională a studenților britanici a hotărît crearea unei comisii speciale de anchetă în problema finanțării „Conferinței internaționale a studenților" — organizație la care este afiliată Uniunea — de către Agenția Centrală de Investigații a S.U.A. (C.I.A.).

Conducerea Uniunii a anunțat că după această anchetă se va hotărî dacă Uniunea națională a studenților britanici va mai rămîne membră a Conferinței internaționale a studenților sau se va retrage din această organizație.

„HABAKKUK" LA MONTREAL

● UNUL din celebrele manuscrise de la Marea Moartă, descoperit în 1947 într-o grotă pe malul mării, a fost trimis la New York și imediat expediat la Montreal pentru a fi expus în cadrul Expoziției internaționale. Acest document, „Habakkuk", a fost închis într-o cutie de sticlă care a fost băgată la rîndul ei într-un conteiner de cupru unde a fost introdus heliu pentru a se putea păstra cît mai bine în timpul zborului. Manuscrisul va fi păstrat la Banca din Montreal pînă la deschiderea Expoziției internaționale.

Aniversarea independenței Senegalului

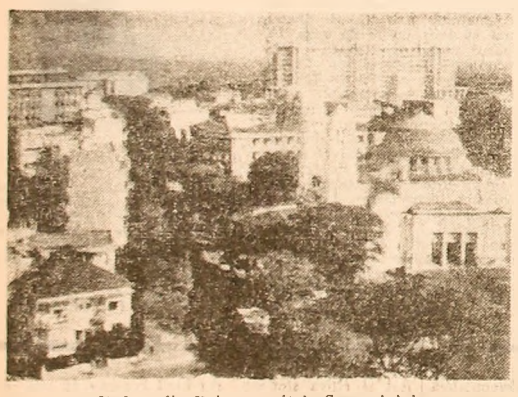

Vedere din Dakar, capitala Senegalului

Poporul senegalez sărbătorește, la 4 aprilie, ziua independenței sale. În cei șapte ani care s-au scurs de la proclamarea independenței, Republica Senegal s-a angajat pe drumul lichidării grelei moșteniri coloniale, al eforturilor îndreptate spre dezvoltarea economiei și culturii naționale.

Republica Senegal duce o politică externă activă, de pace, de neaderare la blocuri militare, de colaborare cu toate țările.

Războiul „familiilor" de gangsteri

● *Cercetările de la Jackson* ● *„Cosa Nostra" nu iartă* ● *Dispariții în serie*

O fermă părăsită situată în apropierea orașului Jackson (statul New Jersey) a devenit teatrul unor cercetări neobișnuite. Agenți ai Biroului Federal de Investigații (F.B.I.) înarmați cu lopeți, tîrnăcoape și buldozere, au săpat aici timp de două zile. La sfîrșit au fost găsite două schelete, identificate ca fiind ale lui Angelo Sonnessa și Kenneth Later, două figuri proeminente ale lumii interlope americane, membri ai „sindicatului crimei" care activează sub denumirea de „Cosa Nostra". Răzbunare? Pedeapsă pentru trădare? Luptă pentru supremație în cadrul celei mai mari organizații a gangsterilor americani?

Nimeni nu a fost în stare să determine cu precizie, pînă acum, mobilurile celor două crime. „Descoperirea cadavrelor — a declarat Edgar Hoover, directorul F.B.I. — este însă o demonstrație cît se poate de concludentă asupra gradului pînă la care crima organizată și-a stabilit un cod propriu de etică în cadrul unei societăți legale...

De fapt, poliția americană caută de peste doi ani o explicație la numeroasele dispariții ale unor membrii cunoscuți ai „Cosei Nostra", descrisă de Hoover drept „cea mai mare organizație a lumii interlope din această țară, foarte bine organizată și cu o disciplină strictă. „Ea — a adăugat directorul F.B.I. — a comis aproape toate crimele sub Soare". Angelo Sonnessa „partener de afaceri" al lui Joseph Vecchio, fusese implicat în mai 1960, împreună cu 29 de cetățeni din S.U.A. și Canada, într-o afacere de distribuire a heroinei pe teritoriul Statelor Unite. Împotriva lui nu s-au putut găsi însă dovezi „concrete" și de aceea a fost lăsat în libertate. În 1961 el a dispărut de la locuință, oasemintele sale fiind descoperite abia acum. Edgar Hoover a declarat că, după toate probabilitățile, Sonnessa „a intrat în dizgrația unui membru identificat al organizației „Cosa Nostra" care ispășește în prezent o pedeapsă într-o închisoare federală pentru violarea legislației privind traficul de stupefiante". Kenneth Later a dispărut din 1963, dar F.B.I.-ul nu a reușit să găsească o explicație pentru asasinarea lui. Autoritățile polițienești au arătat însă că „regulamentul „Cosei Nostra" cere o credință absolută față de organizație din partea membrilor ei și pedepsește cu moartea orice trădare a codului tăcerii".

Descoperirea macabră făcută în ferma de lîngă Jackson, ai cărei proprietari, Joseph și Rose Celso, cunoscuți la rîndul lor pentru legăturile avute cu Mafia americană, au fost arestați, a făcut să fie intensificate cercetările F.B.I. și pentru găsirea altor gangsteri dispăruți. Printre aceștia se află Anthony Strollo, dispărut din aprilie 1962 și Vincent (Jimmy) Squillante, un cunoscut șef al lumii interlope din New York, dispărut de la locuința sa din septembrie 1960. În iulie 1963, Barbara Delmar, care se învîrtea în cercurile gangsterilor, după ce a primit un telefon la locuința ei, și-a făcut bagajele și a plecat spunînd că se va întoarce „peste cîteva zile". Ea nu a mai fost văzută niciodată de atunci. Autoritățile care au anchetat acest caz consideră că telefonul a fost dat de Joseph Sattasi, identificat drept principalul „locotenent" al lui Vito Genovese, șeful suprem al uneia din „familiile" Cosei Nostra. O altă figură feminină a lumii interlope, Nancy Sue Shelton, a dispărut de la 22 septembrie 1964, după ce a depus mărturie în fața unui mare juriu în legătură cu participarea prietenului ei, Cinvent Pacelli la o afacere de trafic cu stupefiante. În jurul tuturor acestor cazuri poliția se loveste numai de necunoscute. Se consideră însă ca foarte probabil ca disparițiile să fie rezultatul unui adevărat „război" dus între diferitele „familii" ale organizației „Cosa Nostra" pentru supremație și extinderea sferei teritoriale a controlului deținut de ele pînă acum.

Consemnînd micul succes obținut de F.B.I. prin descoperirea celor două cadavre, diferite organe de presă din S.U.A. și-au pus întrebarea cum au reușit polițiștii să ajungă la ferma părăsită din statul New Jersey? Un răspuns a fost dat de ziarul „NEW YORK TIMES" care a scris că poliția a primit informațiile respective din partea lui Harold (Kayo) Konigsberg, cunoscut șantajist care se află în închisoare în așteptarea unei sentințe pentru șantaj. Potrivit ziarului, Konigsberg ar fi întreținut legături strînse cu Mafia americană și ar fi acționat, în acest caz, în calitate de „informator" al poliției. F.B.I. a refuzat să confirme relatările ziarului, lucru pe deplin de înțeles, întrucît nu este pentru prima oară cînd asemenea „informatori" sînt lichidați de „Cosa Nostra" chiar îndărătul zidurilor închisorilor.

I. RETEGAN

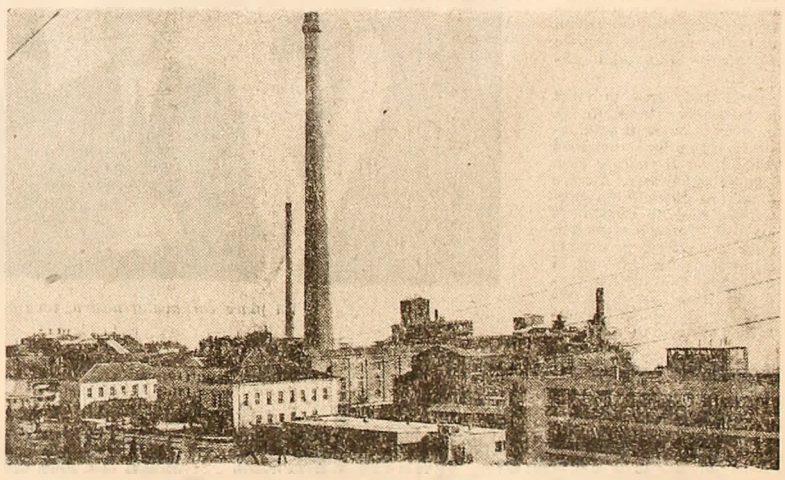

R. P. BULGARIA. — Imagine a Combinatului de plumb și zinc din Kardjali, unul din centrele metalurgiei neferoase ale țării

Humphrey la Londra

În continuarea turneului său în Europa occidentală, vicepreședintele Statelor Unite, Hubert Humphrey, a sosit duminică seara la Londra, venind din Italia. În cursul vizitei sale de două zile în capitala Angliei, el va avea întrevederi cu premierul Harold Wilson, ministrul afacerilor externe, George Brown, și alți membri ai guvernului britanic.

După cum a declarat vicepreședintele american la sosirea sa la Londra, în cadrul convorbirilor vor fi examinate probleme ale alianței atlantice, problemele vest-europene, relațiile Est-Vest, situația din Vietnam, tratativele „rundei Kennedy".

„Conferința Bildelberg"

La Cambridge și-a încheiat lucrările cea de-a 19-a „Conferință Bildelberg" la care au luat parte peste 90 de reprezentanți de seamă ai cercurilor politice și economice din Europa occidentală, Statele Unite și Canada.

„Conferința Bildelberg" se desfășoară anual în vederea examinării într-un cadru semi-oficial a principalelor probleme de politică externă și internă ale țărilor participante la N.A.T.O. De regulă, desfășurarea acestor dezbateri și hotărîrile adoptate nu sînt date publicității, comunicîndu-se doar în unele cazuri problemele care au fost abordate.

Ultima ediție a „Conferinței Bildelberg", după cum informează agenția France Presse, a fost consacrată examinării divergențelor și actualelor tendințe din cadrul N.A.T.O. De asemenea, participanții au abordat și problema decalajului economic între S.U.A. și țările Europei occidentale. Raportul pe marginea acestor probleme a fost prezentat de David Rockfeller, președintele Băncii americane „Chase Manhattan Bank". El a pledat, de asemenea, în favoarea constituirii unei „Zone atlantice a liberului schimb" sub egida S.U.A. care să înlocuiască actualele blocuri economice vest-europene A.E.L.S. și C.E.E. După cum relatează „Times", chiar membri ai guvernului britanic au sprijinit această propunere.

Pentru a ilustra importanța pe care a acordat-o guvernul englez colocviului semi-oficial de la Cambridge este deajuns să amintim că Marea Britanie a fost reprezentată de ducele de Edinburgh, de ministrul apărării Healey și de liderul partidului conservator Heath.

Cum era și de așteptat, după încheierea Conferinței nu s-a dat publicității nici un comunicat în legătură cu hotărîrile adoptate de aceasta.

TRENUL DE LA... ÎNĂLȚIME

Problemele descongestionării traficului și îmbunătățirii circulației urbane constituie o preocupare din ce în ce mai acută, în marile metropole, deoarece pe măsura sporirii numărului vehiculelor, posibilitățile de transport se îngreunează. Cu toate că Monorail — trenul electric suspendat care circulă pe o singură șină — s-a dovedit nerentabil, în experimentarea făcută de doi ani la Tokio, totuși specialiștii tind să-l introducă și în Europa. Explicația a fost dată sugestiv în publicația engleză „GET OUR CITIES MOVING", într-un articol semnat de Brain Waters, cercetător la un institut londonez de arhitectură, care scria: „Spațiul subteran devine supraaglomerat, solul este de mult supraaglomerat și, în consecință, nu ne rămîne în orașe decît un singur spațiu pentru circulație".

Variantele aplicării ideii Monorail diferă, evident, între diferite capitale. Proiectele actuale își îndreaptă atenția spre găsirea unor soluții cît mai convenabile pentru deservirea călătorilor în legătură cu securitatea călătorilor, deservirea traseelor celor mai aglomerate, viteza de circulație, amplasarea stațiilor etc. Se ia deopotrivă în considerație și rentabilitatea noului vehicul pentru transportul în comun. Vom aminti, în această ordine de idei, proiectele francez și englez. La Paris, Monorail se află de acum în faza experimentală. A fost constituit un comitet interministerial pentru supravegherea începerii construirii încă în acest an a primului Aerotren, care va circula pe distanța Paris—Orléans. Cei 115 km ai traseului urmează să fie străbătuți în 20 de minute. Aerotrenul va transporta 84 de pasageri, cu o viteză de 400 km/h. Încercările făcute de ing. Jean Bertin cu prototipul construit de el au fost considerate satisfăcătoare. Aerotrenul are o formă aerodinamică, alunecă pe o singură șină construită în formă de T răsturnat, de care este despărțit printr-un strat de aer comprimat (așa numita „pernă de aer").

Proiectul englez, care se bazează tot pe ideea folosirii „pernei de aer", are în vedere asigurarea unei viteze mai modeste, și anume de 100 km/h. O grijă deosebită se acordă evitării zgomotului provocat astăzi de circulația intensă a autobuzelor și tramvaielor, și se consideră că aerotrenul englez va circula aproape neauzit. Se preconizează ca stîlpii să fie instalați la Londra în mijlocul străzilor și să folosească, totodată, ca loc pentru amplasarea semafoarelor de circulație. Proiectul englez prevede, însă, ca aerotrenul să circule „suspendat", adică stîlpii să fie în formă de T, iar vagoanele să aibă șina deasupra. Pentru început, se preconizează ca aerotrenul să circule pe o distanță de 43 de mile; proiectul, care ar putea fi aplicat în viitorii cinci ani, va costa 53 milioane de lire sterline.

Așadar, după ce au săpat pămîntul marilor lor capitale, pentru a se putea deplasa rapid, acum, europenii își propun să cucerească, într-un fel nou, spațiul aerian.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii"